

rozsévač rozsievač

1
JANUÁR
LEDEN

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Vďaka, Pane

Komu je možné blahoželať

Baptisté na Podkarpatské Rusi

Povolanie k dokonalosti

Portrét kresťana

Kto je blahoslavený

„Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú
a zachovávajú Božie slovo“ (Lk 11, 28).

VĎAKA PANE ZA DNI, KTORÉ BOLI

Ubehlo sto rokov od postavenia baptistickej modlitebne v Košiciach v roku 1923. Už v 19. storočí prichádzali misionári nielen do Košíc, ale do širokého okolia. Vydávali živé svedectvo o Božom kráľovstve a viere v Pána Ježiša Krista. Rovnako ako evanjeliá oznamovali ľuďom, že duchovný život spočíva v znovuzrození, lebo čo sa narodilo z tela, je telo a čo sa narodilo, z Ducha je duch.

Záznamy o ich obetavej práci sa nezachovali. Zostali nám iba spomienky sestry Alžbety Štepitovej a brata Viktora Krajňaka, ktoré nám povedali pri oslave 40. výročia.

Z nich sme sa dozvedeli, že Pán Boh žehnal svojmu dielu. Práca na Božej roli prinášala úrodu. Na viacerých miestach bývalého Rakúsko-Uhorska sa tvorili skupinky veriacich bratov. Bezbožníkom sa to nepáčilo a robili im rôzne prekážky. Vyvolávali počas zhromaždení šarvátky, čo misionárom sťažovalo situáciu. Misia však neustávala, množil sa počet misionárov. Ľudia pre nemravný život žili vo veľkej chudobe a nemali pokojný život. Alkohol často pohltil poslednú korunu a hlad bol neúprosny.

To všetko viedlo misionárov k neúnavnému navštevovaniu nových veriacich a k výkladu Písma svätého pozvaným ľuďom, ktorí prichádzali so záujmom počúvať. Vznik Československa v r. 1918 spôsobil, že sa v Prahe vytvorila Rada BJB a v roku 1920 sa uskutočnila v Klenovci 1. československá konferencia. Brat Juraj Stanko už predtým pôsobil najčastejšie na východnom Slovensku a v roku 1922 ho bratia z Košíc povolali za kazateľa. Býval v Bratislave a konferencia v Klenovci mu uložila viaceré úlohy, takže do Košíc prichádzal iba sporadicky. V Silickej Jablonici a v Čučme v tom čase nastalo na jeho kázanie duchovné oživenie a 24. 6. 1923 uskutočnili v potoku krst dvadsiatich štyroch duchovne prebudených duší, prevažne z Čučmy.

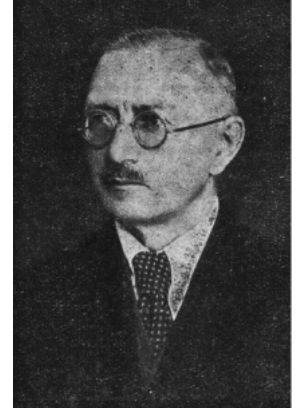
V Košiciach dňa 19. 8. 1923 bola slávnostne otvorená nová modlitebňa a už vtedy bola preplnená. Slávnosť viedol brat kazateľ Stanko za hojnej účasti bratov zo širokého okolia (vrátane Silickej Jablonice a Čučmy). Zúčastnili sa jej kazatelia z Ameriky, z našej republiky to boli dr. Jindřich Procházka, Michal Marko, Karol Vaculík a Juraj Alexovič.

Vážime si svedectvo úprimnej viery našich predkov, ktorí poslušni Božiemu Duchu konali, ako ich viedol. Ďakujeme Pánu Bohu za rozmanitú milosť, ktorá nás zaväzuje, aby sme pokračovali s vedomím, že kto v Neho verí, nebude zahanbený. Máme oprávnenú nádej, že veky sú ustrojené Božím slovom. Jeho požehnanie je dnes rovnaké, ako keď žehnal našich predkov. Dobrorečíme Pánovi, že sa k nám priznáva a v pokore sa smieme nádejať na Jeho požehnanie. Sláva Mu za to.

*Michal Barger
Miloš Dzurjak*

Marko

Juraj Stanko

PRAMEN ŽIVOTA

Ďakujem Ti, Pane, že mohu prožívať pokoj a radosť, i keď mŕ občas trápí bolesť. Věřím, že Ty jsi se mnou ve dne v noci, za to Ti chci ze srdce děkovat.

Ďakujem za zázrak, že vidím život, že jsi mi dal Pána Ježiše, Bože. Veď mŕ prosím a dej mi schopnosť vidieť Jej v plnej sláve a velebnosti. Otvör mi prosím oči, atď vidím krásu ve Tvém stvoření.

Ďakujem, Pane, za Tvoje vzácne Slovo, vďyď z Tvé lásky radosť pramení. Uzdrav mi prosím srdce, když vidíš, že je tvrdé a stal se z něj kámen. Chci, Pane, mluvit o Tvé milosti a lásce, co nabízíš ztrápeným.

Ďakujem, Pane, za každý den, i za ten dnešní den, i když nesu kříž.

Prosím Tě, Pane, dej mi sílu, atď mohu být k Tobě blíž. Nejsem vždy věrná, Pane, znáš mě a vyznávám svůj hřích a nevěru. Ty jsi však nejvyšší Bůh a Pán. Odpouštíš viny, vedeš a pomáháš člověku.

Vyznávám, Pane, že se bojím. Ty jsi však stále se mnou, dobře to vím. Jen Ty sám se můžeš dotknout srdcí lidí a darovat jim radosť, pokoj a též je potěšit.

Prosím Tě, Pane, za svět celý, za všechny lidi na Zemi. Použij si nás, svoje děti, atď poznají Tě ještě mnozí. Já toužím dnes i zítra a po všechny dny života chválu Ti vzdávat, i když jsem slabá, bídná, nehodná. Toužím volat do světa, že jedině Ty jsi svatý a jedině u Tebe je Pramen života.

B. K.

ÚVODNÍK

PORTRÉT KREŠŤANA

Neviem, či ste sa niekedy pokúšali namalovať portrét seba alebo niekoho iného. Na to, aby sme nakreslili výstižný portrét, je potrebné mať výtvarné nadanie a aj znalosti techniky kreslenia. Existuje aj fotografický portrét, ale aby to nebolo len zachytenie vonkajšieho vzhľadu, ale odrážalo to aj niečo z charakteru človeka, je potrebné mať správne „fotografické“ umelecké oko. Človeka možno opísať aj slovami. Pri každom z týchto spôsobov je dôležité, či je zachytený len vonkajší vzhľad, napísané fakty zo života, alebo ten portrét vystihuje a odráža aj niečo z vnútra človeka, jeho charakter.

Tento ročník Rozsieväča, ktorý práve začíname, je venovaný charakteristike človeka – kresťana. Nazvali sme ho rovnako ako názov tohto úvodníka „Portrét kresťana“. V jednotlivých číslach sa budeme na základe blahoslavenstiev venovať jednotlivým črtám, aký je človek, učeník, nasledovník Pána Ježiša čiže Kristovec – kresťan. Zámerne som nenapísal, aký by mal byť, hoci sa to prirodzene ponúka, ale aký je. Premenení Duchom Svätým takými sme, len ten portrét, tá podoba v našich životoch nie je ešte úplne zreteľná. Je skôr ako abstraktná maľba, kde vidno základné čiary, alebo ako rozmazaná fotografia. Dôležité je, aby sa portrét počas nášho života vyostroval a čoraz viac sa podobal tomu portrétu, ktorý je zachytený v blahoslavenstvách.

Autorom portrétu je samotný Pán Ježiš. Preto je ten portrét, ktorý vykreslil vo svojej kázni na hore, dobrý, presný, výstižný a zároveň aj krásny. Je to portrét človeka, akého Boh stvoril na svoj obraz, akého nás Pán chce mať. Je to aj umelecký portrét, z ktorého nie je všetko jasné na prvý pohľad, pred ktorým musíme postáť a porozmýšľať, čo vyjadruje. Portrét je realistický, ale zachytáva nielen súčasnú skutočnosť, ale aj podobu, akú do nás vložil Stvoriteľ. Tak ako si môžeme vytvoriť dnes pomocou technológií portrét, ako budeme vyzerat' v budúcnosti, tento portrét ukazuje, ako vyzerá naša budúca dokonalá podoba, keď sa postupne premieňame na podobu Pána Ježiša.

Jednotlivé charakteristiky portrétu kresťana spojil Pán Ježiš do jedného celku slovíčkom „blahoslavený“. Pre nás je už to slovíčko trochu záhadné, archaické, nepoužívame ho v bežnej reči. Povedali ste už niekomu „Si blahoslavený“ alebo zažalali ste niekomu „Buď blahoslavený“? Nie celkom výstižným prekladom do modernej reči je šťastný, lebo vystihuje len časť toho, čo znamená byť blahoslavený. Možno lepšie vysvetlenie je, že blahoslavený je človek, ktorému je možné blahoželať, gratulovať. V Božích očiach je taký človek vysoko hodnotený a aj ho čaká patričná odmena, ktorá je v druhej časti každej charakteristiky uvedená ako zaslúbenie. Zaznieva v tom slove, že je „slávený“, „oslavovaný“. Nie kvôli tomu, čo dokázal z vlastných síl. Ak je človek taký, ako ho vykresľuje v blahoslavenstvách Pán Ježiš, je to dar od Boha a dokáže taký byť jedine v moci Ducha Svätého, ktorý v každom kresťanovi žije. Výsledkom je, že za to, akí sme a čo robíme, budú ľudia oslavovať nie nás, ale Boha (Mt 5, 16).

Je dôležité povedať, že aby bol portrét úplný, kresťan má mať všetky tieto črty, nielen niektoré. Blahoslavenstvá vykresľujú celkový portrét kresťanského učeníka.

Účelom dobrého umeleckého diela – aj portrétu – je aj to, aby nás inšpirovalo. Aký pocit vo vás vyvoláva tento portrét? Je pre vás prítiažlivý? Chceli by ste byť takým človekom? Celý rok budeme mať príležitosť spolu stáť pred týmto naším portrétom a uvažovať, nakoľko sa mu už podobáme.

Ján Szöllös

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös. **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka.1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút. **Jazyková a redakčná úprava:** J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová. **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika. Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK350900000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč/ kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napísať adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zaslala. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: IBAN SK350900000000011489120, SWIFT: GIBASKBX

Názov banky: Slovenská spořitelňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava SSN 02316919 – MK SR 699/92

Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadrovať názor redakcie.

Všetchny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny jsou uveřejněné.

OBSAH

Vďaka Pane za dni, ktoré boli Pramen života	2
Portrét kresťana	3
Kdo je blahoslavený	4
Komu je možné blahoželať	5
Anketa, Portrét správneho kresťana	6
Ben Uhrin Pavel Coufal Jana Pospíšilová	7
Dadka Čurillová V novom roku chodte s Bohom Boží štandard	8
Naše povolanie k dokonalej odlišnosti v láske	9
Rásť ako kresťan Možno už nemusí nastať ďalší deň	10
Nebe na nemocničnom lôžku	11
Peter, Petr	12
Baptisté na Podkarpatské Rusi	13
Jestli mě opravdu miluješ Je moje srdce na pravém místě?	14
Život je večný Záblesk Hledání odpovědi v Bét-elu Vďačný za svoj zbor	15
Už spieva pred Božím trónom Božský i davidovský	16
Společný jazyk S Ježíšem v kuchyni	17
Izraelsko – palestínska kríza Modlitba za Gazu	18
Na jedné lodi	19

**„Blahoslavení, čo sa pridržajú jeho prikázani a hľadajú ho celým srdcom“
(Ž 119, 2).**

**Blaze je tým, kdo zachovajú jeho svädectví, tým, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem“
(Ž 119, 2).**

**„Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo“
(Lk 11, 28).**

**„Blaze tým, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je“
(Lk 11, 28).**

**„Kto sa však zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá nie ako zábudlivý poslucháč, ale ako uskutočňovateľ skutku, ten bude blahoslavený pre svoje skutky“
(Jk 1, 25).**

**„Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky“
(Jk 1, 25).**

Blahoslavenství jsou vlastně vykreslením křesťana v jeho základních rysech, jsou to základní rysy charakteru křesťana. Je to portrét křesťana. Blahoslavený znamená, že se jedná o člověka, kterému můžeme blahopřát, protože je šťastný.

V evangeliu podle sepsání Matouše, v páté kapitole, je zapsáno devět blahoslavenství a některá další jsou „schovaná“ i někde jinde, na jiných místech v Písmu. Pán Ježíš nás jejich prostřednictvím učí a ukazuje, kdo je u Něj blažený, blahoslavený. Blahoslavenství se vymykají představám světa, neřídí se jeho zaběhnutými zákonitostmi a pravidly. Každý člověk touží po štěstí, ale naše představy o něm, jsou rozdílné. Avšak Ježíšovy požadavky jsou diametrálně odlišné, překvapující, procházejí středem všech našich představ. O blahoslaveném člověku zde nečteme mnoho krásného, přesto je to člověk šťastný, radostný, doslova naplněný radostí. Jak je to možné? Tak, že s absolutní důvěrou položil celý svůj život pod kříž Pána Ježíše a všechno, čeho dosud dosáhl, považuje doslova za smetí (Pavlovy dopisy do sborů). Tohle apoštol Pavel udělal a nebyl blázen. Vložil všechno na jednoho – na Pána Ježíše Krista, a běžel k cíli, k tomu pravému cíli, kterým je Ježíš. Věřil absolutně v neviditelný svět, ve kterém vládne Pán, nespolehá se na svoje smysly. Ty ho mohou zklamat.

Někteří křesťané možná říkají: „Sice věříme, ale bylo by fajn, kdybychom měli nějaký důkaz.“ Jistě jste zažili reakci nevěřících, po vašem jasném svědectví o Kristu, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých. Pokud nám svůj názor neřekli přímo, pak jejich pohledy naznačovaly, že pochybují o našem duševním zdraví, že zkrátka jsme lehkověrní, uvěříme všemu.

Možná jsme lehkověrní, ale jsme radostnější a šťastnější než Tomáš, který potřeboval použít svoje smysly (J 20, 24–29). Jsme radostnější než všichni, kdo se na nás dívají s úšklebkem. V čem to je, že jsme blahoslavení a šťastnější, i když nás mají za hlupáky? Je to v sebezapření, v naprosté odevzdanosti Kristu, ve víře. Chci-li být šťastný a neztrácet radost v srdci, musím se denně nořit do Božího slova, na modlitbách nechat mluvit Ducha svatého. Bez Něj to člověk nedokáže. V blahoslavenstvích nám Pán Ježíš ukazuje PRAVDU, kterou my zde na světě nevidíme, ale vírou ji přijímáme. Věříme Tomu, kdo ji zjevuje. A kde se vzala víra? Je to DAR, Boží dar, který jsme obdrželi z Boží milosti. V knize žalmů čteme: **„Blaze je tím, kdo zachovávají jeho svädectví, tým, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem“ (Ž 119, 2).**

CO S TÍM DNES?

Jsi opravdu šťastný? Jsi schopen vydržet ve víře tlak okolí? Co pro tebe znamená, když ztratíš radost? Co pro tebe osobně znamená být blahoslavený? Necháváš se vést Duchem svatým nebo strachem? Proč někdy propadáš beznaději a trápení? Víš, v čem je moc evangelia? Jak často se koříš před Bohem? V čem spočívá Boží království? Jsi denně napájen tou nevýslovnou radostí? Čeho se nejvíce bojíš v tomto světě?

VÁŽENÍ ČTENÁŘI ROZSÉVAČE

děkujeme vám, že s námi opět vstupujete do nového roku. Před námi se otevírá rok 2024 a my nevíme, co všechno nám přináší, ale kdo to jistě ví, je Pán Ježíš Kristus. K Němu se obracíme s důvěrou. Na Jeho Slově můžeme pevně stát. On je naší záštitou. Pod Jeho kříž nosíme všechny svoje starosti a obavy. Bude nás doprovázet věrně a obdarí nás pokojem stejně, jako v minulých letech. Děkujeme vám za příspěvky, které jste nám posílali v loňském roce, poskytovali nám rozhovory, odpovídali na otázky. I nyní se těšíme na vaše články, svědectví o Boží moci a Jeho působení ve vašem životě. Téma letošního ročníku je Blahoslavenství, zapsané v evangeliu podle sepsání Matouše, v páté kapitole. S modlitbou budeme přemýšlet, co konkrétně znamená pro nás, co nám Pán Ježíš Kristus sděluje. Věříme, že každý z nás najde u Pána odpovědi na svoje otázky. O ně se pak můžeme podělit. Dovolte, abychom vám do roku 2024 popřáli bohaté Boží požehnání, Jeho ochranu, aby vaše srdce bylo vždy naplněno Jeho pokojem a radostí. Abyste přetékali Jeho Duchem svatým a denně ve vás přebývala Jeho svatá láska a milosrdenství a Pán Bůh vám zabezpečil všechny potřeby vaše i vašich rodin. Stále za vás děkujeme našemu Pánu.

„Dotazují se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání. Tvou řeč uchovávám v srdci“ (Ž 119, 10-11).

Redakční rada Rozséváče

KOMU JE MOŽNÉ BLAHOŽELAŤ

PRVÁ ČASŤ

(Mt 5, 1 – 12)

Určite sa vám už stalo, milí bratia a sestry, milí priatelia, že ste museli niekde zaslať alebo odovzdať svoj portrét a vyberali ste, ktorý odovzdáte. Portréty totiž bývajú vydarené, ale aj nevydarené, výstižné aj menej výstižné. Dnes, keď máme fotografie, je to oveľa jednoduchšie ako v časoch, keď sa museli podobizne malovať ručne. V posledných rokoch, keď sú už k dispozícii aj digitálne fotoaparáty, je to ešte jednoduchšie, ale o to ťažšie sa vyberá z toho množstva. (Nedávno som mal niekde zaslať svoju fotografiu a zistil som, že nie je také jednoduché vybrať fotografiu, kde je viac-menej moja aktuálna podoba, kde ako-tak vyzerám a pohľad smeruje viac-menej do objektívu. Každá fotografia mala nejakú chybu). Určite ináč vyberáme, keď máme dať fotografiu na nejaký doklad, ako keď ju máme dať človeku, na ktorom nám veľmi záleží. Podobizne sa vždy aj rôzne upravujú, buď prikrášľujú, retušujú sa chyby, alebo naopak, zvýraznia sa nedostatky, až z toho môže vzniknúť karikatúra. Možnosti modernej techniky v aranžovaní a upravovaní podobizne človeka sú veľmi veľké. Podobizne sa dajú vyrobiť podľa toho, aký majú v ostatných ľuďoch vyvolať pocit, čo si majú o danom človeku myslieť. Každá podobizeň, portrét v nás totiž vyvoláva nejaký pocit.

Vykresliť človeka sa dá nielen obrazom, ale aj slovami, dajú sa opísať a charakterizovať jeho vlastnosti. Tu sú tiež veľmi široké možnosti, ako ovplyvniť názor na človeka, ktorého opisujeme a vyvolať nejakú reakciu.

Prečítaný text Písma je tiež takým portrétom, charakteristikou človeka. Dnes budeme spolu uvažovať nad týmto portrétom. Aký pocit vo vás vyvoláva? Je pre vás príťažlivý? Chceli by ste byť takým človekom? (Hneď na začiatku je potrebné povedať, aby nedošlo k omylu, že to je portrét jedného človeka, ktorý má všetky tieto vlastnosti a nie viacerých rôznych ľudí, z ktorých každý má jednu, dve alebo niekoľko z týchto vlastností).

Je to portrét človeka, ktorý vykresľuje Pán Ježiš v úvode svojej Kázne na hore. Nevykresľuje ho neutrálne, ale hovorí, že taký človek je blahoslavený, je možné mu blahoželať, gratulovať, ak je taký. Inými slovami, v Jeho očiach, v Božích očiach je taký človek vysoko hodnotený a aj ho čaká patričná odmena, ktorá je v druhej časti každej charakteristiky uvedená ako zaslúbenie. Aký je teda človek, ktorému Pán Ježiš blahoželá?

Stručný náčrt portréту kresťana:

Blahoslavenstvá vykresľujú celkový portrét kresťanského učeníka. Vidíme ho najprv samotného na kolenách pred Bohom, ako uznáva svoju duchovnú chudobu a žalostí nad ňou. Je preto krotký a skromný vo všetkých svojich vzťahoch, pretože ho poctivosť núti dovoliť druhým, aby si o ňom mysleli to, čo on sám o sebe pred Bohom vyznáva. So svojou hriechnosťou sa však nezmieri, pretože lačne a žízni po spravodlivosti a túži rásť v milosti a dobrote.

Potom ho vidíme vo vzťahoch s druhými ľuďmi v ľudskej spoločnosti. Vzťah k Bohu ho neodvedie od spoločnosti, ani ho neodlúči od bolesti sveta. Naopak, je uprostred nich a preukazuje milosrdenstvo všetkým, ktorí sú ubití nešťastím a hriechom. Vo svojom konaní je úprimný a usiluje sa pôsobiť ako tvorca pokoja. Vo svojom úsilí sa nedočká vďačnosti, ale skôr odporu, je urážaný, napádaný a prenasledovaný pre spravodlivosť, za ktorou stojí, a pre Krista, s ktorým sa stotožňuje.

Všetky tieto vlastnosti má mať každý kresťan. Nie sú to prirodzené schopnosti, získavame ich darom pri znovuzrození a máme ich počas svojho života rozvíjať. Preto ich nemôžu získať svojím úsilím znovuzrodení ľudia a ani nemôžeme od nich žiadať, aby podľa nich žili.

Ježišove hodnoty a meradlá sa dostávajú do priameho rozporu so všeobecne prijatými hodnotami a meradlami sveta. Svet nepovažuje za blahoslavených chudobných, ale bohatých, či už v oblasti hmotnej, alebo duchovnej. Považuje za blahoslavených šťastlivcov a bezstarostných, nie tých, ktorí berú zlo tak vážne, že nad ním žalostia. Svet blahoslaví silných a bezohľadných, nie krotkých a jemných, nasýtených, a nie hladných, tých, ktorí idú len za svojim prospechom, a nie tých, ktorí sa zamestnávajú dobročinnosťou, akou

je napríklad milosrdenstvo a pôsobenie pokoja. Blahoslaví tých, ktorí dosahujú svoje ciele podľa okolností, v prípade potreby aj nekalými prostriedkami, a nie čistých srdcom, ktorí odmietajú skompromitovať svoju poctivosť, oslavuje zaistených a obľúbených, a nie tých, ktorí musia znášať prenasledovanie.

Mnohým ľuďom nevyhovuje „zmäkčilosť“ blahoslavenstiev a Kázania na hore. V blahoslavenstvách Ježiš predkladá nekresťanskému svetu a jeho názorom základnú výzvu a od svojich učeníkov žiada, aby si osvojili túto jeho úplne odlišnú stupnicu hodnôt. Bonhoefer napísal, že „každým blahoslavenstvom sa rozširuje priepasť medzi učeníkmi a ostatnými ľuďmi a výzva vyjsť zo sveta znie celkom zreteľne. Je to zrejme najmä pri blahoslavenstve o plačúcich. Odmietajú sa stotožňovať so svetom a prispôbovať sa jeho meradlám. Takí ľudia plačú pre svet, pre jeho vinu, budúcnosť a osud. Keď sa svet raduje, stoja obďaleč, a keď si svet bezstarostne spieva, trpia žiaľom. Vedia, že loď sa napriek všetkému veselíu na palube potápa. Svet sníva o pokroku, o moci a o budúcnosti, ale učeníci premýšľajú o konci, o poslednom súde a o príchode Kristovho kráľovstva. K takýmto výšinám nemôže svet dospieť. A tak učeníci sú cudzincami na tomto svete, sú nevitnými hosťami a rušiteľmi pokoja. Nemôžeme sa čudovať, že ich svet zavrhuje“ (Bonhoefer).

Mne samému štúdium blahoslavenstiev odhalilo mnohé pravdy o mne samom. Musím si klásť otázky, nakoľko som stále zviazaný s týmto svetom a nakoľko som odlišný od neho a túžim byť podobný Kristovi. Nakoľko sa zameriavam a uvažujem nad večnými vecami a hodnotami a koľko času venujem tým pominutelným?

Všetky tieto charakteristiky kresťana sme dostali darom a máme šancu ich rozvinúť vo svojom živote. Otázka je, nakoľko to robíme. Blahoslavenstvá sú predpokladom a východiskom pre správne pochopenie a aj uplatňovanie ostatných častí Kázne na hore.

Spracoval: Ján Szöllös

POKRAČOVANIE V DALŠOM ČÍSLE

PORTRÉT SPRÁVNÉHO KŘEŠTANA

„Blaze těm, kdo slyší Boží slovo a zachovávají je“ (Lk 11, 28).

V letošním roce se budeme s modlitbou a úctou věnovat učením Pána Ježíše Krista, zapsané zejména v evangeliu podle sepsání Matouše, v páté kapitole. Ježíšovy výroky s názvem Blahoslavenství nás vedou k mnoha otázkám, které se dotýkají nitra každého, kdo nese jméno křesťan. Jak by měl vypadat správný křesťan?

S touto otázkou jsme se obrátili na bratry a sestry z různých sborů BJB.

Zde jsou tedy jejich odpovědi:

Správný křesťan? Tak vždy jsem si myslela, už jako dítě, že správný křesťan je ten, kdo má vlídnou tvář, sálá z něj pokoj, klid a úsměv. Dnes bych svoji odpověď rozšířila, že správný křesťan nejen že je pokojný, usměvavý, klidný. Ale hlavně vždy naslouchá Duchu svatému. Není konfliktní, ví, kdy mlčet a kdy mluvit. Nehádá se a neprosazuje vždy jen svůj názor, ale moudře zkoumá i to, co slyší od ostatních. Se vším chodí za Bohem a nebojí se podělit s ostatními lidmi o to, co prožil či prožívá s Bohem. Všichni máme nějaké mouchy, domněnky, ale správný křesťan se umí omluvit. Umí přiznat chybu, a tak jako odpouští Bůh jemu, má pochopení a odpuštění pro druhé. I správný křesťan padá. Ale vždy vstane. Opráší kolena a děkuje Bohu za další životní lekci. Správný křesťan není sebelítostivý, ale mluví s Bohem otevřeně o všem, co prožívá, i když je to třeba zrovna zloba, nejistota, obavy, ztráta někoho či neporozumění ostatních (Jakub 1, 2–3). Správný křesťan vždy hledá odpovědi u Boha. A Bůh, dárce pokoje, vždy vyslyší naše „volání o pomoc“.

Správný křesťan nemusí plýtvat slovy, avšak jeho život o tom poví. Správný křesťan je člověk v aréně, jehož obličej je skutečně pokryt prachem, potom a krví, který statečně zápasí, který chybje a stále znovu nedosahuje svého cíle, který zná obrovské zanicení a vyčerpání se věcí, která za to stojí. Zná cenu milosti, milosrdenství, lásky, odpuštění i v případě pronásledování.

Kdo má Krista, je nové stvoření. Správný křesťan? V jeho očích by mělo být světlo, které se odráží ze srdce, které je naplněno Duchem svatým.

Jako člověk denně usilující naplňovat Boží vůli, vědom si Kristova vykopení, Boží lásky, své nedokonalosti, a přesto neutuchající Boží milosti. Člověk, na kterém okolí vidí, že je proměněný, že ví, proč a čemu věří, a podle toho se rozhoduje, jedná a žije. Jeho činy a služba nejsou formalitou, tradicí či pokusem o činění dobrých skutků, ale odráží vnitřní postoje jeho srdce plné pokory, vděčnosti a lásky k Bohu a jeho lidu. Člověk, který prožívá, že mu bylo mnoho odpuštěno, a tak miluje a odpouští také.

Správný křesťan? Tak vidím svoje kluky, jak jdou k Pánu blíž a blíž, jak Ho milují a nestydí se za to, a přitom na světě zažívají tolik zla a překážek, jako by se jich to netýkalo. Jako by je Pán Bůh vždy vytrhl a nic na nich nezůstávalo. Jak jsem vděčná a opravdu nad tím zůstávám naprosto v úžasu.

Velmi pekne ďakujem za oslovenie. Ako by mal vyzerat správný křesťan? Moja odpoveď znie - mal by sa podobat na Pána Ježíša. Žiaľ, málokto z nás „nesie“ Jeho podobu. Myslím na podobu v reči i v konaní. Viem, nie je to jednoduché. On – Boží Syn – my, ľudské dcéry a synovia, ale On nám zaslúbil, že je s nami v každej situácii. Tak využívajme Jeho „prítomnosť“. Lebo nie vždy sa nám to darí.

Kdo je pravým křesťanem? Myslím, že si dost lidí myslí, že jsou dobrými křesťany. Chodí někam do kostela, v rámci možnosti dělají dobré skutky, dávají peníze na charitu, ale přitom Boha neznají. Nemají s Ním osobní zkušenost. Křesťanem není člověk, který žije navenek ctnostně, ve svých očích správně a bez hříchu, ale s pýchou v srdci, že je lepší než ostatní lidé. Křesťanem je člověk, který si je vědom své hříšnosti a své hříchy před Bohem vyznává. Přijal Boha do svého srdce jako svého Spasitele a Pána. Má s Ním osobní vztah, mluví s Ním, pouští Ho do svého života a je ochotný nechat se proměňovat k Božimu obrazu. Poslouchá Boha a Jeho přikázání, miluje Jeho Slovo a řídí se jím. Bůh nám také ukládá křest ponořením do vody na znamení víry, odpuštění a nového života. Křesťan je ochotný vyznávat svá pochybení a hříchy a před Boha přistupovat s pokorou. Skutečný křesťan se celý život učí, kráčí dál ve všech životních situacích spolu s Bohem s nadějí na budoucnost a život věčný. Křesťan není zamotaný do sebe, uzavřený ve svém světě, kde je důležitý jenom on sám, jeho potřeby a žádosti. Naopak vystupuje z této komfortní zóny směrem k lidem, kteří jsou kolem něj a které potkává, ke svým sourozencům v Kristu, k blízkým a učí se dávat potřeby ostatních před svoje vlastní.

Jaký by měl být křesťan? Upřímný, otevřený a pravdivý – často si myslíme, že my, křesťané, musíme být ve všem dokonalí. Opravdový křesťan přeci všechno dokonale zvládá, s ničím nebojuje, neprochází zkouškami, pokoušení odhání levou zadní, stále je v pohodě. Opak je ale pravdou. My se ale bojíme svěřit se bratrům a sestrám v církvi, protože oni jsou přeci dokonalí křesťané. Nepochopili by to. Když ale překonáme strach z odmítnutí a nepochopení, řekneme někomu, co prožíváme a s čím bojujeme, často pak zjistíme, že také prochází (nebo prošel) pokušením, selháním a bojem.

Křesťan? Když přemyslím o správných křesťanech v různé situaci, mám zkušenost z třídních schůzek. Třídní učitelka samozřejmě ví, že jsme z BJB. Na schůzkách se probíral učební plán, co budou probírat v Přírodopisu v 7. třídě. A co jiného, než Darwinovu teorii o stvoření světa. V hlavě mi probíhaly různé myšlenky a pak jsem si vzpomněla na list Římanům 15, 20.

A já vyhrkla: „Ale Darwin byl původně také křesťan.“ „Cože?“ „Ano, Darwin před svou teorií také Pánu Bohu věřil.“ Rodiče dětí mlčeli. Pokračovala jsem: „Už i ve světě se učí o Pánu Bohu, o stvoření světa. A proto nechci, aby moje dcera musela slyšet jen o Darwinovi.“

Paní učitelka se zamyslela a odpověděla: „Vím o tom, proto řekneme dětem obě teorie.“

Po schůzce za mnou přišla a řekla: „Přesto, že jsem ateistka, věřím, že nad námi musí něco být. Klobouk dolů za vaši odvalu. Jste správný křesťan.“ Možná. Mám to brát jako pochvalu? Ne. Jen jako obrovskou Boží milost a sílu, kterou mi Pán v tu danou chvíli dal.

List Římanům 15, 9.

Přiznám se, že takto jsem si představovala komunikaci mezi námi. Mám radost ze zapojení tolika bratří a sester, jejich zájmu o Rozséváč a hlavně o Boží Slovo, které nás časopis v každém vydání přináší. Mohu vám prozradit, že se jedná zejména o mladé lidi, kteří se rádi zapojili.

Všechny odpovědi četla jedna sestra a napsala mi: „Každá odpověď je úplně jiná, ale sleduješ to pouto mezi námi všemi? To zakotvení a důvěra v Něj! Důvěru v našeho milujícího Boha, našeho Zachránce a Spasitele Ježíše Krista. Každý to cítí a prožívá jinak, ale všichni jsme spojeni v jedno Tělo Ježíšovou láskou.“
„Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha“ (Mt 5, 8).

Rubriku pro vás připravila Marie Horáčková

BEN UHRIN

Milí čitatelia Rozsieväča,

stojíme na začiatku ďalšieho roka. Niektorí z nás využili záver minulého a rekapitulovali, hodnotili. Verím, že sme našli mnoho dôvodov na vďaka a oslavu nášho Pána Ježiša.

S akými nádejami pozeráme vpred?

Geopolitická situácia je vážna. Namiesto ukončenia vojny na Ukrajine sa rozhorel ďalší vojnový konflikt na hraniciach Izraela a Palestíny. Ani v našej krajine nevládne pohoda, mnoho ľudí stratilo ideály a možno aj nádej v lepšiu budúcnosť.

Zaujal ma pohľad niektorých autorov, podľa ktorých „občanov západných demokracií možno s istým zjednodušením rozdeliť na dve skupiny. Na tých, ktorí sú mobilní, teda globálnych občanov, a na tých, ktorí potrebujú byť niekde zakorenení – v národe, kultúre, regióne či v rodine. Pričom západní politici už desaťročia uprednostňujú prvú skupinu na úkor tej druhej, ktorá však tvorí väčšinu spoločnosti. Výsledkom je, že táto skupina (*somewheres*) sa cíti zradená tradičnou politikou a ľahšie podlieha rôznym populistickým hnutiam.“

Iný autor vyzoroval, že „v obdobiach prudkých technologických skokov a následných spoločenských pohybov sa masy ľudí zmietajú v neistote a vo víre týchto zmien prepadávajú pocitu, že je ohrozená ich dôstojnosť“.

Nie je úžasné, že ak nasledujeme Pána Ježiša, môžeme v ňom nachádzať svoje bezpečie, istotu aj našu dôstojnosť? V ňom sme pevne zakorenení (Jn 15, 5). Preto sa nemusíme cítiť zradení a podliehať populistickým hnutiam či všelijakým konšpiráciám! Ale bez ohľadu na okolnosti môžeme na Jeho slávu žehnať naše okolie ovocím Ducha (Gal 5). Môžeme žehnať naše okolie tým, že v našich spoločenstvách budú môcť práve tí zradení a zneistení objaviť bezpečie a istotu Božej náruče. A svoju dôstojnosť nachádzať v osobnom vzťahu so Stvoriteľom, na ktorého obraz sme boli stvorení.

Aj v tomto novom roku postavme svoj život na ňom, aby sme uprostred turbulencií života mohli spolu so žalmistom volať: „**Ale Hospodin je mojím hradom a môj Boh mi je skalou útočiska**“ (Žalm 94, 22).

Ben Uhrin

PAVEL COUFAL

Novoroční pozdrav
předsedy Výkonného
výboru BJB

*Jsmeli živí Božím Duchem,
dejme se Duchem také řídit
(Ga 5, 25).*

Milí bratři, milé sestry,

vstupujeme do nového roku 2024. S velkou vděčností Pánu Bohu, že nás provedl všemi turbulencemi a překážkami roku minulého, a s důvěrou, že s námi zůstává „*po všechny dny až*

do skonání tohoto věku“ (Mt 28, 20). Co víc si přát pro každý den tohoto roku, než aby nám byl živý Bůh stále nablízku, abychom žili v jeho přítomnosti? Chceme jít dál s pohledem upřeným na Ježíše, původce a dokonavatele naší víry (Žd 12, 2). Sledujeme neklidné dění ve světě okolo nás, ale nechceme se tím nechat natolik pohltit, abychom neskončili paralyzovaní strachem, tak jako Ježíšovi učedníci na lodi uprostřed bouře. Víme, že je jen jediný Pán a Bůh nade všemi a nade vším. Pán Ježíš Kristus je naše naděje!

Chtěl bych vás povzbudit slovem z listu Galatským 5, 25: *Jsmeli živí Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit*. Z Boží milosti jsme se skrze Pána Ježíše Krista nově narodili k věčnému životu, dostali jsme dar Ducha svatého. Dejme se jím vést!

Když jsem byl mladý, musel jsem nastoupit na povinnou vojenskou službu. Mimo jiné nás tam učili pochodovat. Na první pohled se to zdá jednoduché, ale chtělo to určitý trénink, abychom jako jednotka šli „jako jeden muž“. Museli jsme se naučit srovnat svůj krok s naším velitelem.

„Dejme se Duchem také řídit“ znamená doslova „držme krok s Duchem svatým“. Učme se naslouchat Duchu svatému, On jde jako Utěšitel (Parakletos) vedle nás. Vede nás krok za krokem. Většinou nám dopředu nezjevuje všechno, co nás čeká, ale vede nás po jednotlivých krocích. Měli bychom se učit sladit svůj krok s Duchem svatým. Jít s Ním tam, kam chce jít On. Neváhat, nečekat, nezdráhat se, nezaseknout se. Jak často jsme váhaví, jak často pochybujeme, nebo máme malou víru, nebo se nám také nechce! Jestliže ale veškerý náš život pramení z našeho živého spojení s Duchem svatým, měli bychom Mu také dovolit, aby vedl a řídil naše každodenní situace.

Přeji každému z nás, abychom v tomto roce prožívali radost a požehnání z toho, že žijeme v harmonii s Boží vůlí a následujeme každý den vedení Ducha svatého. Chodme krok za krokem s Duchem svatým.

Pavel Coufal
předseda Výkonného výboru BJB v ČR

JANA POSPÍŠILOVÁ

Drahé sestry v Pánu Ježíši
Kristu,

jak krásné je to oslovení „Drahé sestry v Pánu Ježíši“. Mé srdce je naplněné vděčností a láskou k Pánu Ježíši, že nám toto nádherné oslovení vydobyl svou obětí na Golgotě! Nedá se slovy vyjádřit, co vše je v něm zahrnuto, co jsme díky Jeho smíření získaly – Boží rodinu po celém světě, vztahy trvající po celou věčnost. Vztahy, které již nyní jsou naplněné Boží láskou, která nás táhne jedna ke druhé. Setkání, která nám dávají zakusit něco malinko z nádhery a slávy Božího království.

Proto jsou setkání sester vždy pro mě takovým nadechnutím se z Božích nebeských zdrojů. V loňském roce jsme zakoušely takové Boží nadechnutí několikrát. Na celostátní konferenci v Nesvadech, při regionálních setkáních v Karlových Varech a v Žatci. Letos se těšíme, jak Pán Bůh dá, v únoru do Šumperka na regionální setkání sester z Moravy a v květnu do Litoměřic na celostátní konferenci.

Co si přát do nového roku?

Vždyt: „Jeho božská moc **nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti** skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí“ (2 Pt 1, 3 ČSP).

Podle slov apoštola Petra jsme již dostaly darem všechno, co potřebujeme k životu a zbožnosti. Cítíme to na začátku nového roku takto, milé sestry? Máme odvahu vykročit s důvěrou, že náš Pán se o nás ve všem postará? Že nám dá novou sílu, když budeme unavené? Že nám dá moudrost, když nám bude chybět? Budeme mít vždy dostatek trpělivosti, zbožnosti, bratrské náklonnosti a bratrské lásky? (viz 2 Pt 1, 4–8)

Popravdě, když jsme k sobě upřímné, tak si asi každá přiznáme, že stále máme prostor k růstu v mnoha jmenovaných oblastech. Chvála Pánu, že toto vše není jen o nás, ale především o našem poznání Toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí. O tom, jak v blízkosti našeho Spasitele Pána Ježíše porosteme, jak se nám stane Boží slovo a zaslíbení nám v něm daná zdrojem Božího života a každodenního nebeského nadechnutí.

Milé sestry, jak nesmírně jsme bohaté, když v nás působí Duch svatý. Ten, který nás ujišťuje, že jsme Boží děti, Boží dcery (Ř 8, 16).

Nechť nás zaplaví Boží pokoj na začátku nového roku, jistota slov Pána Ježíše: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28, 20).

*Vaše Jana Pospíšilová
předsedkyně Odboru sester BJB v ČR*

DADKA ČURILLOVÁ

Drahá sestra,

v těchto prvních dnech nového roka sa Ti prihovám s prianím milosti a pokoja od Toho, ktorý JE, ktorý BOL a ktorý PRÍDE, od nášho Spasiteľa Pána Ježíša Krista (Zj 1, 4). Keď sa za Teba modlím, neprestajne ďakujem Bohu za Tvoju vernosť Pánovi Ježišovi a lásku k Jeho deťom. Modlím sa, aby si aj tohto roku poznala, koľko dobra môžeš urobiť pod vplyvom Pána Ježíša Krista (Fil 1, 4).

Urobiť dobré – hoc Ti život nenadelil mnoho šťastia, no ako novozákonná Anna aj Ty môžeš slúžiť Bohu modlitbou a pôstom (Luk 2, 37).

Urobiť dobré – aj keď všetky veci dookola vzbudzujú v nás obavy a strach, môžeš spolu s jeriškou Ráchab vyznávať: „*Hospodin, náš Boh, je Bohom hore na nebesiach i dolu na zemi. Bohom, ktorý všetko drží vo svojich rukách*“ (Joz 2,11).

Urobiť dobré – tak ako Abigail, keď svojou rozvážnosťou upokojíš situáciu vtedy, keď ľudia okolo Teba budú podliehať emóciám a pod ich vplyvom riešiť krivdy života (1Sam 25, 32).

Urobiť dobro tým, že láska Pána Ježíša skrze Ducha Svätého zaplaví Tvoje srdce a utrpenia života Ťa povedú k vytrvalosti, vytrvalosť prehĺbi a upevní Tvoju vieru a viera Ťa povedie k nádeji (R 5, 5). Nádeji večného života v prýbtku, ktorý nám odišiel pripraviť Pán Ježiš, a keď ho pripraví, vráti sa a vezme nás k sebe (J 14,2 – 3).

To Ti s láskou praje

*za odbor sestier
Dadka Čurillová*

V NOVOM ROKU

„Zrak upieram na verných v krajine, aby bývali so mnou. Kto chodí bezúhonne, ten mi bude slúžiť“ (Ž 101, 6).

Chodte s Bohom ako Noach. Keď prišla potopa, Noach bol zachránený na rozdiel od tých, ktorí sa mu posmievali.

Chodte s Bohom ako Mojžiš v samote púšte. Keď na Egypt prišla hodina súdu, Mojžiš bol pripravený viesť ľud Izraela k víťazstvu.

Chodte s Bohom ako Dávid, keď bol pastierom. V momente, keď bol povolaný, aby vládol svojmu ľudu, vzal na seba úlohu kraľovať.

Chodte s Bohom ako Daniel a jeho traja mladí priatelia v paláci babilonského kráľa. Keď sa dostali do rozpálenej pece a jamy s levmi, Boh bol s nimi a vyslobodil ich.

Nie, Pán Boh nezachránil zakaždým svojich verných pred nešťastím alebo dokonca pred smrťou a nekoná tak ani dnes. Ale preto, že sa naučili dôverovať Mu za svetla, boli pripravení nasledovať Ho aj v temnote.

Pán Boh nesľúbil, že nás ochráni pred akýmkoľvek ťažkosťami, ale zaslúbil, že nás nimi prevedie: „*Hoc by som šiel temným údolím, nebudem sa báť zlého. Ved ty si so mnou...*“ (Ž 23, 4).

B.G.

BOŽÍ ŠTANDARD

„Pretože spása, ktorá pochádza z viery v Krista... je už blízko na dosah každého z nás...“ (Rim 10, 8, preklad anglického originálu TLB)

Kristus povedal, že vo vedomí duchovnej chudoby, ktorá dovoľuje Bohu prichádzať do našich duší, je pocit blaženosti. Biblia učí, že naše duše sú choré. To spôsobuje všetky problémy a ťažkosti vo svete. Zapríčiňuje to všetky problémy, zmätky a sklamania v tvojom vlastnom živote. Slovo, ktorým označujeme danú chorobu, nie je pekné. Neradi ho používame. To slovo je „hriech“. Všetci máme svoju hrdosť. Neradi si priznávame, že sme sa mýlili alebo že sme zlyhali. Boh však vraví: „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej.“ V živote podľa Božieho štandardu sme zlyhali. Prvým krokom k šťastiu, pokoji a spokojnosti je nevyhnutne vyznanie našich hriechov.

Pýcha mi dlho bránila v uvedomení si mojej potreby Teba, Pane. Každý deň mi pomáhaj uvedomovať si, že bez Teba nie som nič.

Evangelizačná asociácia Billyho Grahama

NAŠE POVOLANIE K DOKONALEJ ODLIŠNOSTI V LÁSKE

(Mt 5, (43) – 46 - 48)

J. Szöllös – 3. referát zo zistenia seniorov v Račkovej doline
09/2023

Odlíšnosť v láske

Pán Ježiš nám nielen ukázal a prikázal, že naša láska má byť rozšírená aj na nepriateľov, ale povedal aj, že ju máme konkrétne prejavovať v slovách, činoch a príhovorných modlitbách. Táto láska nie je sentimentálny cit, sympatia, ale rozhodnutie milovať toho druhého aj vtedy, keď si to vôbec nezaslúži. Takouto Božou láskou – Agapé - nás miluje náš Boh a chce, aby sme takouto láskou, ktorú nám On dáva, milovali svojich blížnych. Jedine prejavovaním tejto lásky nezvratne dokážeme, komu patríme, či synovia sme (v. 45). Božia láska nerobí rozdiely, je rovnaká k dobrým aj zlým. Teológovia ju nazývajú „všeobecnou Božou milosťou“. Nie je to „spasiteľná milosť“, ktorá vedie hriešnikov ku pokániu, k viere a k spaseniu, ale je to milosť prejavovaná celému ľudstvu, kajúcim aj nekajúcim ľuďom, rovnako veriacim aj neveriacim. Táto všeobecná milosť nie je vyjadrená v daroch spasenia, ale v daroch stvorenia, napr. požehnaním dažďa a slnka, bez ktorých by sme nemali čo jesť a život na zemi by skončil. Takáto má byť norma kresťanskej lásky. Máme milovať, ako Boh miluje, nie ako ľudia. Najprv musíme prejavovať nezištnú lásku k ľuďom bez ohľadu na to, akí sú, a až potom, na základe tejto lásky, sa môžu začať zaujímať o spasenie, spasiteľnú milosť, ktorú Boh ponúka. My však častokrát chceme preskočiť nezištnú lásku k ľuďom a bez toho, aby ľudia cítili cez naše činy, slová a modlitby, že ich milujeme, chceme ich hneď presvedčiť a „ideologicky“ získať pre kresťanstvo. Takáto skratka zvyčajne nefunguje a možnože aj to je dôvod, prečo je naša misia a svedectvo neúčinné.

Ak nemilujeme ľudí Božou láskou, v ničom sa neodlišujeme od ostatných ľudí (v. 46 – 47). Veriaci musia priniesť niečo zvláštne, a tým je práve láska k nepriateľom. Je to dar od Boha, ktorému sa môžeme otvoriť. Každý človek totiž, aj človek porušený hriechom, si zachoval určitú schopnosť milovať a konať dobré. Rodičovská láska, synovská láska, láska medzi manželmi a priateľmi existuje aj medzi neveriacimi a nespasenými ľuďmi. Ježiš schválne uviedol opovrhovaných colníkov ako príklad a uviedol pohanov ako takých, ktorých Židia neboli povinní ani len pozdraviť, že aj oni sú schopní prejavov lásky. Pád človeka do hriechu však spôsobil, že každá ľudská láska je do určitej miery poznačená nečistotou sebestva. Práve v láske k nepriateľovi nie je žiadne sebestvo a nemôžeme ju praktizovať bez nadprirodzenej Božej milosti. Ak milujeme len tých, ktorí milujú nás, nie sme o nič lepší ako podvodníci (za ktorých boli vtedajší colníci považovaní). Ak sa zaujímate len o tých, ktorí sa zaujímajú o nás, tak sme rovnakí ako pohania. Ježiš sa pýta: Ak takto robíte, čo robíte **viac** ako oni? Nestačí, aby kresťania napodobňovali nekresťanov, sme povolaní ich prevýšiť v dobrom. Naša spravodlivosť má prevýšiť spravodlivosť farizejov a naša láska má byť väčšia než láska nekresťanov. Je to niečo mimoriadne.

Čo rozumieme pod mimoriadnosťou? To je práve život blahoslavených, o ktorom Ježiš hovorí na začiatku Kázne na hore. Je to svetlo svietiace, mesto ležiace na hore, cesta sebazaprenia, dokonalej lásky, úplnej čistoty, rýdzej pravdivosti, neodplácania. Je to láska k nepriateľovi, láska k tomu, ktorý nikoho nemiluje a nie je nikým milovaný, láska k náboženskému, politickému aj osobnému nepriateľovi. Je to láska Pána Ježiša Krista, ktorá ide cez utrpenie a poslušnosť na kríž. Zvláštnosť

a mimoriadnosť je práve v napodobovaní Krista, v bráni Kristovho utrpenia na seba, v jednoduchšej nesebeckej ochote obetovať sa, trpieť pre iných, pre ich dobro, pre ich záchranu. Táto super-láska nie je láskou ľudí, ale Božou láskou, ktorú nám On ponúka, aby sme ju žili.

Dokonalosť v láske

To je tá dokonalosť, o ktorej hovorí Pána Ježiš a ktorú máme dosahovať (v. 48). Pán Ježiš ukázal už v blahoslavenstvách, že hlad a smäd po spravodlivosti sú stálou charakteristikou Jeho učeníkov, a v nasledujúcej kapitole nás učí, že sa máme trvale modliť „odpušť nám viny naše“. Tieto výroky jasne ukazujú, že Ježiš neočakával od svojich učeníkov v tomto živote morálnu dokonalosť. Súvislosť naznačuje, že dokonalosť, ktorú má na mysli, sa vzťahuje k láske, k tej dokonalej Božej láske, ktorá je preukazovaná aj tým, ktorí ju neoplácajú. Sme vyzývaní, aby sme boli dokonalí v láske a milovali aj svojich nepriateľov všeobjímajúcou Božou láskou. Dokonalá láska zahŕňa do svojho náručia všetkých ľudí, aj nepriateľov, tak ako ich zahŕňa náš nebeský Otec. Nedokonalá láska zahŕňa len niektorých ľudí.

Dokonalejšia spravodlivosť kresťanov

Príklady kresťanovej spravodlivosti majú svoju gradáciu. Prvý je negatívny rozkaz – neprotivte sa zlému. Druhý je pozitívnu výzvu – milujte svojich nepriateľov a hľadajte ich dobro. Prvý je výzvou k pasívnemu neodplácaniu, druhý žiada aktívnu lásku. Augustín to veľmi dobre vystihol, keď povedal: „Mnohí sa naučili nastavovať druhé líce, ale nevedia milovať tých, ktorí ich udreli.“ Máme ísť ďalej než len k rozhodnutiu neodplácať zlé zlom, ísť až k rozhodnutiu premáhať zlé dobrým. Existujú tri možné reakcie, ktorú jeden vykladač (A. Plummer) zhrnul veľmi prasto: „Odplácať zlým za dobré je diabolské, odplácať dobrým za dobré je ľudské, odplácať zlé dobrým je božské.“

Zásada, ktorá platí vo svete, je vracat krivdy aj preukázané láskavosti. Je to morálny vrchol, ktorý dokážu zdolať, byť s každým vyrovnaný. Pre občanov Božieho kráľovstva však platia vyššie štandardy. Čo viac, čo zvláštne robíte? – pýta sa Ježiš. Za príklad nám stavia nebeského Otca, ktorý je dobrý ku zlým aj k dobrým. Život porušenej ľudskosti je založený na prísnej spravodlivosti, ktorá mstí bezprávie a vracia preukázané láskavosti. Život vykúpeného človeka je založený na Božej láske, ktorá sa odmieta mstíť, ale premáha zlé dobrým.

Duch farizejstva, na ktorý poukázal Pán Ježiš, stále žije. Je to duch odplaty a rasizmu. Prvý hovorí: „Milujem dobrých ľudí, ktorí mi neškodia, ale vysporiadam sa s tými, ktorí mi ublížia. Druhý hovorí: „Milujem svojich príbuzných a priateľov, ale nečakajte odo mňa, že budem milovať ľudí, s ktorými nemám nič spoločné. Ježiš očakáva od svojich učeníkov, že budú prejavovať všeobjímajúcu a konštruktívnu lásku, akou miluje Boh. Kresťania sú volaní k vyššej spravodlivosti, hlbokjej vnútornej spravodlivosti srdca, do ktorého Duch

Svätý vpísal Boží zákon. Nemáme teda žiadne právo uhýbať a vyhýbať sa vznešeným požiadavkám zákona. Takéto uhýbanie bolo koničkom farizejov, my kresťania lačnieme a žíznieme po spravodlivosti. Táto spravodlivosť, ktorá sa prejavuje čistotou, poctivosťou či dobrotivosťou, ukáže, komu patríme. Naším kresťanským povoláním je napodobňovať Otca, a nie svet, a tým sa stane kresťanský spôsob života viditeľný.

Výnimočnosť kresťana – Čo zvláštne robíte?

Náš kresťanský spôsob života bude zjavný a viditeľný, naša spravodlivosť bude dokonalejšia ako spravodlivosť náboženských aj nenáboženských ľudí okolo nás len vtedy, ak budeme dokonalí v láske a budeme robiť viac, než je normálne. Normálna ľudská reakcia na slová Pána Ježiša a požiadavky uvedené v Kázni na hore je – to je nemožné splniť, nedá sa podľa toho žiť. Na druhej strane musíme priznať, že nás pravdivosť týchto slov Pána Ježiša priťahuje. Evanjelium v nás vždy vyvoláva pád aj povstanie. Táto kázeň odrádza aj povzbudzuje súčasne, je tu na pád aj na povstanie a tieto dve stránky musíme mať neustále na pamäti. Pán v tejto kázni od nás požaduje, aby sme boli takí dokonalí v láske k nepriateľom ako Boh. Sme Božie deti, a preto sme mimoriadni a neobyčajní. V tom spočíva veľkosť, výnimočnosť, zvláštnosť a odlišnosť kresťana.

Výnimočnosť má dva základné aspekty:

A) *Kresťan je iný, odlišný, nepodobá sa na ostatných ľudí.* Je to človek, ktorého nie je možné definovať v prirodzených pojmoch. Sama podstata kresťana je čosi nezvyčajné, mimoriadne, nepochopiteľné. Táto výnimočnosť, podľa toho, čo hovorí Pán, je dvojaká. Predovšetkým je to výnimočnosť, ktorá ho odlišuje od každého, kto kresťanom nie je (v. 46 – 47). **Kresťan robí to, čo aj iní, ale robí viac než oni.** Hocikto môže ísť prvú mílu, ale je to kresťan, čo ide i druhú. Kresťan však podľa charakteristiky nášho Pána nielenže robí viac ako iní, on **robí to, čo iní robiť nemôžu.** Na svete sú ľudia, ktorí nie sú kresťania, ale sú mravní a vysoko etickí, ľudia, ktorí dané slovo považujú za sväté, ktorí sú čestní až do detailov, spravodliví a priami. Nikdy ich nepristihnete, že by niekomu ubližovali. Kresťan sa usiluje vo svojom živote milovať aj svojich nepriateľov, robiť dobre tým, čo ho nenávidia, a modliť sa za tých, čo ho potupujú a prenasledujú. Nestačí však, že sa kresťan nepodobá iným.

B) *Kresťan sa má pozitívne podobáť Bohu a Kristu* – „aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach“ (v. 48). Určením kresťana je, aby sa podobal Bohu a vo svojom každodennom živote ukazoval čosi z vlastností Boha samého. Má žiť tak, ako žil Pán Ježiš Kristus na tomto svete, nasledovať Jeho šlapaje a napodobovať Jeho príklad.

Mnohí zmýšľajú o kresťanovi ako o človeku, ktorý verí v Boha, je mravne dobrý, spravodlivý, čestný atď. To však ešte človeka nerobí kresťanom. Sú ľudia, ako napríklad mohamedáni či hinduisti, ktorí veria v Boha (bohov), sú vysoko etickí, spravodliví, čestní, ako bol napr. Gándhí, ale zavrhnú Krista, nie sú kresťania. Preto sa musíme pýtať a klásť si otázku: je čosi výnimočné vo mne a v mojom živote, čo sa nikdy nenájde pri nekresťanoch, čo sa nedá vysvetliť v prirodzených pojmoch, čo sa môže vysvetliť iba v termínoch môjho vzťahu k Pánovi Ježišovi Kristovi? Je tam to plus, to navyše, čo ma odlišuje od nekresťanov? O tom sa dočítate v budúcom čísle.

RÁŠŤ AKO KREŠŤAN

„Ani ja, bratia, nemohol som k vám hovoriť ako k duchovným, ale ako k telesným, ako k nedospelým v Kristovi...“ (1Kor 3, 1)

Niektorí ľudia prijali Krista, ale nikdy nedosiahli duchovnú dospelosť. Hoci boli celý život súčasťou cirkevného zboru, nikdy sa nestali zreými kresťanmi. Stále ich považujeme za duchovné deti alebo bábätká v Kristovi. Písmo poznajú minimálne. Netúžia po modlitbe a na ich každodennom živote badáme len pár známok kresťana. Povedať: „Chcem žiť lepšie, pozbieram všetku silu vôle a napravím svoj spôsob života,“ je šlachetné, ale márne. Aj mŕtvola by mohla povedať: „Pozbieram všetku svoju silu, vstanem z tejto truhly a znova budem žiť.“ Potrebuješ moc, ktorá nie je z teba. Sám nedokážeš premôcť návyky a okovy, ktoré ťa zväzujú. Potrebuješ pomoc zvonku. Potrebuješ Krista.

Biblia hovorí o moste viery, ktorý vedie z údolia beznádeje k vysokým štítom slávnej nádeje v Kristovi. Hovorí o tom, kde sa nachádzame, no zároveň o tom, kde môžeme byť v Kristovi. Je pravdou, že dokonale zrelý budeš až v nebi v prítomnosti Krista, ale každý deň by si mal ako kresťan rášť.

Pane, pracuj dnes na mne, aby som ako kresťan dospieval a poznal Ťa lepšie. Daj mi poznať Tvoju dokonalú vôľu pre môj život.

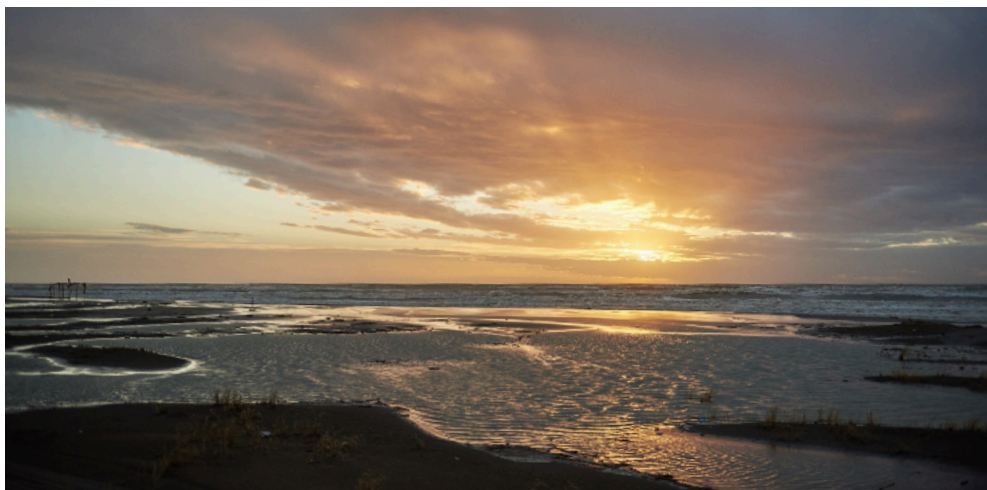
Billy Graham

MOŽNO UŽ NEMUSÍ NASTAŤ ĎALŠÍ DEŇ

Keď ma oslovili, či by som napísala svoje svedectvo o tom, ako ma Pán Boh priviedol k sebe, hneď som súhlasila. Nevedela som však, že bude také ťažké zmestiť sa do pár riadkov. Takmer tridsať rokov som putovala vo svete bez Pána. Niekedy som počúvala audioknihy od Tamyry Rezníkovej, kde ľudia hovorili svedectvá, ako prišli k Bohu. Väčšinou boli už na dne, nevedeli ako ďalej a Boh bol posledným riešením. Hovorila som si, že ja by som nemusela čakať, kým ma Boh dostane až na dno. Práve teraz, keď mám „pekný život“, by som mala činiť pokánie. Aj som sa rozhodla, že si nájdem nejaké zhromaždenie, ale diabol vždy našiel dôvod, prečo „nie teraz, ale možno potom“.

Narodila som sa na Ukrajine veriacim rodičom. Mala som desať súrodencov. Rodičia nás od malička vodili do baptistického zhromaždenia napriek tomu, že to nebolo celkom priaznivé obdobie. Rodičia však počúvali Pána, a nie mocných tohto sveta... Prvýkrát som činila pokánie ako sedemnástročná. Spievala som v spevokole, s mládežou sme chodili do okolitých zborov. Prednášali sme básne, spievali, šíрили Božie slovo neveriacim v MHD. Ako dvadsaťročná som sa dala pokrstiť. O dva roky, keď som pracovala v Kyjeve, v podniku ma vybrali spolu s inými na výmenný pobyt na Slovensku, do Bratislavy. To bol začiatok konca mojej cesty za Pánom Ježišom... Rodičia tušili, akým nebezpečenstvom budem vystavená, preto ma nabádali, aby som hľadala zbor a chodila tam. Aby som im vyhovel, našla som zbor na Palisádach, párkrát som aj prišla, ale som prestala. Diabol mi totiž ponúkol všetky radosti svetského života a pomaly, ale iste, som sa zamotávala do jeho pavučiny... Na Pána Boha som si už ani nespomenula. Zábava, alkohol, žúrovanie,

a ja som si to zakázané ovocie naozaj vychutnávala. Že nebolo také sladké, to som veľmi skoro zistila. Zoznámila som sa s mužom a dvadsaťtyriročná som sa vydala. Keď som ostala tehotná, z robotníckej ubytovne sme sa vystažovali k jeho rodičom na vidiek. Manžel už počas tohto obdobia môjho tehotenstva často odchádzal do Bratislavy užívať si život. Dohováranie nepomáhalo. Naivne som si myslela, že keď sa dieťa narodí, upokojí sa a bude sa o nás starať. Opak bol pravdou. Manžel stále častejšie odchádzal z domu, v žiadnom zamestnaní nevydržal, domov takmer nechodil, finančne nám neprispieval a nejavil záujem o dcérku. Vtedy som sa obrátila k Pánovi Ježišovi a slúbila som, že keď mi vráti manžela, budem činiť pokánie a budem ho nasledovať. Keď sa manžel vrátil, hneď som zabudla na svoj slub, a tak som prežila deväť rokov v nefungujúcom manželstve. Svokrovci boli ku mne dobrí, ale keď manžel vyše roka neprišiel domov, rozhodla som sa pre

rozvod. Aj potom mi všemožne pomáhali a dovolili mi u nich bývať, kým si niečo nenájdem. Neraz mi diabol vnukol myšlienku na samovraždu, chcela som skočiť pod vlak, nevedela som, čo mám robiť... V kritickej chvíli som si spomenula na dcérku, že čo bude s ňou, keď zostane úplne sama. K rodičom som sa hanbila vrátiť. Na dedine by sa im vysmievali a to som im nemohla spraviť. Dost sa s nami natrápili. Viem, že sa za mňa neustále modlili a Boh vypočul ich modlitby. Po čase som sa zoznámila s mojím terajším manželom. On vychoval syna z prvého manželstva. Veľmi sme sa zblížili a už dvadsať rokov žijeme v harmonickom manželstve.

Keď sa začala vojna na Ukrajine, dostala som naozaj strach. Čo keď Pán Ježiš už ide pre svoju Cirkev a ja a moja rodina nie sme pripravení, manžel a deti o Bohu nič nevedia. Začala som hľadať baptistický zbor v okolí. Našla som ho v Miloslavove a začali sme ho s manželom navštevovať. Pán videl moje srdce a vedel, že nie je s ním všetko v poriadku. Raz v robote, cez nočnú smenu sme sa striedali s kolegom. Mala som čas, tak som hľadala na internete nejakú kázeň a ponúkala sa mi kázeň brata Viktora Rezníka. Verím, že nie náhodou, keď on je manželom Tamary Rezníkovej, ktorej audioknihy som v minulosti počúvala. Viem, že aj ich Pán zázračne priviedol k sebe. Brat mal veľmi silné slovo, dotýkalo sa môjho srdca, ledva som zadržala slzy a keď na konci kázne mohutným hlasom povedal: „Kto si ešte neprijal Pána Ježiša do svojho srdca, Pán ťa teraz volá k sebe, vyjdi a číň pokánie. Pre teba už nemusí nastať ďalší deň, zajtrajšok nebude, vyjdi teraz a vyznaj svoje hriechy.“ Vtedy so slúchadlami v ušiach, s mobilom v ruke som vybehla do noci a s plačom som prosila Pána Boha o odpustenie mojich hriechov. Už je tomu rok, čo kráčam s Pánom Ježišom. Ďakujem za Jeho milosť, lásku a dobrotu, že ma vytiahol z diablových pazúrov a môžem teraz svedčiť o Božej láske a záchrane mojej rodine a okoliu. Možno vďaka môjmu svedectvu sa Boh dotkne aj tvojho srdca. Nech ti Pán požeľná.

Svetlana Jendrušáková

NEBE NA NEMOCNIČNÍM LŮŽKU

Vždycky jsem si přála podívat se na chvíli do nebe, podobně, jako to Pán Bůh umožnil například apoštolu Pavlovi. Ale do nebe se, pokud vím, dá dostat jedině skrze bolest. Jak obrovskou bolest musel zakusit náš Pán Ježíš Kristus! To je pro nás naprosto nepředstavitelné. Nejdřív Ho využívali, neustále Ho trápili, nevěřili Mu, zradili Jej nejbližší, utekli od Něj, vyslychali Ho, bili Ho do tváře, plivali na Něj, posmívali se Mu, a nakonec Ho přibili velkými železnými hřeby na dřevěný kříž jako zločince a pověsili Jej mezi dva zločince. Nakonec na Něj padl všecken hřích světa, i můj hřích. V tu chvíli se od Něj musel odloučit i Jeho Otec – Bůh. Tolik strašlivé bolesti!

Ano, Pán mi dopřál prožít nebe na nemocničním lůžku, kam jsem se dostala díky úrazu. Nejdřív jsem se necítila moc dobře a nevěděla jsem jistě, že je Bůh tady se mnou. Říkala jsem si: „Třeba je to trest za něco, co jsem udělala, a Pán má přece právo trestat nás.“ Dále jsem se modlila v duchu a Pán mne ujistil, že žádný trest. Takže zkouška? To ví jen Pán. V každém případě mě Duch svatý vedl do pokání. Ptala jsem se Pána Boha: „Ano, ale, co se mám z této zkoušky naučit? Mluv ke mně, prosím, Pane.“ Až přešly ty nejhorší okolnosti a pominul šok z bolesti a Pán mne prostřednictvím mých nejbližších obklopil vším pohodlím, mluvil ke mně. Tedy začal mluvit, protože stále jsem ještě na lůžku a náš rozhovor pokračuje. Řekla jsem si, že raději začnu psát hned, aby mi něco

důležitého neuniklo. První byl od Boha poslán můj manžel. Navzdory bolestem svého těla nasadil všechny „páky“ k zabezpečení mého fungování. Naše babička (92), která mi vařila čaj, neustále zjišťovala moje potřeby a plnila je a dokonce, když mne manžel chtěl vézt na vozičku ven na chodbu, chopila se jej a jala se vézt mne energicky ke dveřím. V nemocnici jsem si dělala legraci, že kdyby šla babička na vyšetření se mnou, nevěděli by, kdo koho vede. Jsem nesmírně vděčná za svoji rodinu. Mám děti. Vzaly si mě na starost od prvního dne, hned po úrazu. Z ničeho nedělaly tzv. „vědu“. Víte, co to je, nemít přátele? To by vám potom nikdo nezavolal, nenabídl praktickou pomoc, nepotěšil vás, neporadil, nenapsal vám sms, zkrátka nic. Díky Pánu Bohu přátele mám. Moje zlaté sestřičky! Během let Pán v našem sboru vytvořil skupinku sester, které žijí víru nejen teoreticky, ale velmi prakticky. Právě odjely na víkend do Nesvad na konferenci sester, a ještě před tím mi zamávaly na fotografii, potěšily a ubezpečily, že mi budou podávat zprávy ze všeho dění. Poslechla jsem si už od nich společnou páteční píseň na místě konání. Úžasné, mohla jsem zpívat s nimi. Divím se, jak rychle se šíří zprávy, ani nevím jak, ale potěšení mi přichází z různých stran a států. „Ne, to není možné,“ říkám si. Tak ano, tohle je Bůh, náš Pán. Takový je, tak nás má rád a ubezpečuje nás o své lásce, kterou nám dává z Jeho milosti. Vždycky jsem děkovala Pánu a byla za vše vděčná, ale v tomto čase mne Pán naplnil nesmírnou vděčností a touhou stále Mu být na blízku se srdcem plným díky a chval. **„Nepotkala vás zkouška nad lidské síly, Bůh je věrný. Nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát“ (1 K 10, 13).**

Jsem zvědavá na další pokračování našeho rozhovoru. Slovo od Pána přichází stále. Jen musím prosit o moudrost, otevřeně srdce a uši, abych dobře rozuměla, co mi chce dnes říct.

M. Horáčková

PETER

Kde si viem príbeh prečítať:
Lukáš 22/31-38 a 54-61,
Matúš 16/18

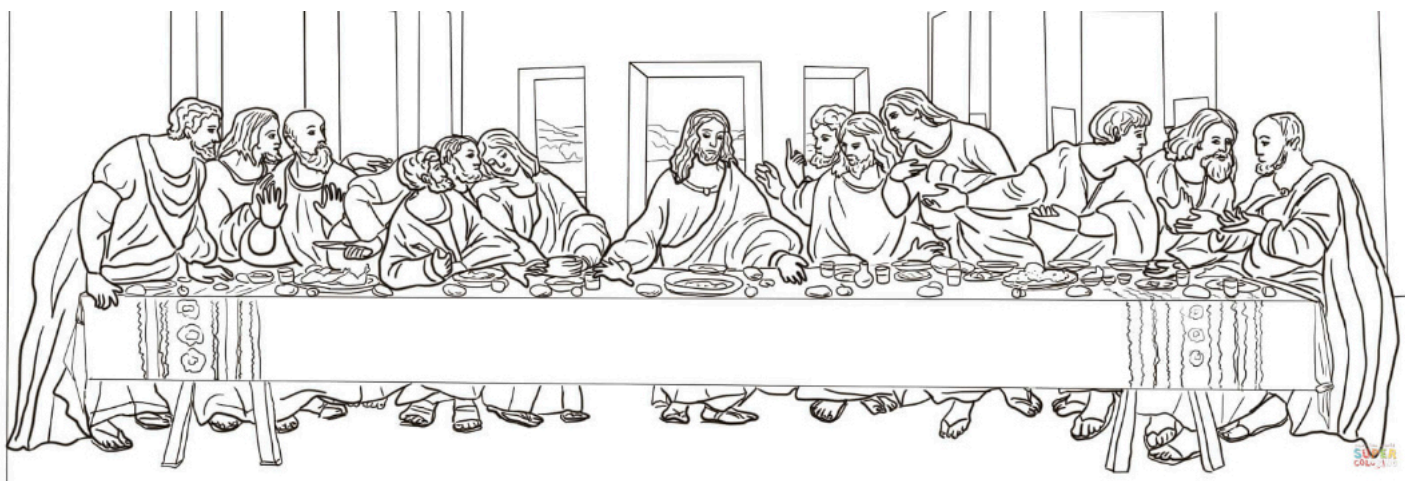
Príbeh učeníka Petra nám podáva silné posolstvo o tom, že aj keď podľahneme strachu, nie je to neprekonateľná prekážka, vieme ísť ďalej. Peter bol počas svojho života jedným z najbližších spoločníkov Ježiša, sprevádzal ho, modlil sa s ním, videl ho robiť zázraky, počul ho hovoriť a kázať. Predtým, ako Ježiša zajali, mal so svojimi učeníkmi poslednú večeru, po ktorej sa odišli modliť na Olivový vrch. Počas tejto večere Ježiš upozornil Petra, že od neho očakáva zradu, on však protestoval a tvrdil, že je pripravený ísť s ním aj do väzenia, aj na smrť. Neprešlo veľa času a Ježiša zajali a Peter ho naozaj zradil – tvrdil ľuďom, že Ježiša nepozná a nie je jeho spoločník. Keď si uvedomil, čo sa stalo, odišiel od ľudí a rozplakal sa.

Myslím, že sa ľahko mohlo stať, že tento čin ho ochromí a pocit hanby a hnev na samého seba mu nedovolia ďalej hovoriť ľuďom o Ježišovi. Určite si vieme spomenúť na situáciu, keď sme sa zo strachu nezachovali správne. Nepriznali sme sa k svojej viere, zatajili sme svoj názor, nezastali sme sa Boha, Ježiša alebo kresťanov. Pocity hanby a výčitky svedomia vedú človeka paralyzovať, ale keď otvoríme dvere z tejto miestnosti von – je tam Boh, ktorý odpúšťa a miluje a dáva druhú aj tretiu, aj 1645. šancu. Pred tým, ako sa všetko toto stalo, Ježiš o Petrovi povedal: „Ty si Peter a na tej skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu“ (Matúš 16, 18). A veru Peter ešte spravil veľký kus práce a vykonal veľa dobrých vecí – takisto môžeme aj my po našom zlyhaní.

Úloha pre detičky: Vyfarbi obrázok a zakrúžkuj, ktorá postava je podľa teba Ježiš

Úloha pre veľkáčov: Obrázok znázorňuje slávne dielo od Leonarda da Vinciho Posledná večera. Posledné dni Ježišoveho života na Zemi sú motívom mnohých umeleckých diel. Na tomto obraze Ježiš oznamuje učeníkom, že jeden z nich ho zradí. Trúfaš si priradiť mená učeníkov k postavám na obrázku, alebo ich aspoň všetkých vymenovať?

„Na neho uvalte všetky svoje starosti, lebo On sa stará o vás“ (1.Petra 5/7)

PETR

Kde si môžu príbeh prečítať:
Lukáš 22, 31–38 a 54–61,
Matouš 16, 18

Príbeh učeníka Petra nám predáva silné posolstvo o tom, že i keď podľahneme strachu, není to neprekonateľná prekážka, môžeme ísť ďalej. Petr bol počas svojho života jedným z najbližších spoločníkov Ježiša. Provádzal Ho, modlil sa s Ním, videl Ho robiť zázraky, počul Ho hovoriť a kázať. Během večere Ježiš upozornil Petra, že Jej zradí, Petr však protestoval a tvrdil, že je pripravený ísť s Ním do vězení, i na smrt. Neuběhl mnoho času, Ježiš byl zatčen a Petr Ho opravdu zradil. Tvrdil, že Ježiše nezná a není Jeho společníkem. Když si uvědomil, co se stalo, odešel do ústraní a rozplakal se. Myslím, že se mohlo lehce stát, že ho tento čin ochromil. Pocity hanby a hnev na sebe samého mu nedovolili dál vystupovat před lidmi a říkat jim o Ježiši. Určite si snadno vzpomene na situace, kdy jsme se ze strachu nezachovali ohledně své víry správně. Nepriznali jsme se k ní, zatajili svůj názor, nezastali jsme se Boha, Ježiše nebo křesťanů. Pocity hanby a výčitky svědomí umí člověka paralyzovat, ale když otevřeme venkovní dveře této místnosti, je tam Bůh, který odpouští, miluje a dává druhou, třetí a 1645. šanci. Před tím, než se toto všechno stalo, řekl Ježiš Petrovi toto: „Ty jsi Petr (skála) a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla jí nepřemohou“ (Matouš 16, 18). A opravdu, Petr ještě udělal velký kus práce a vykonal mnoho dobrých věcí. Stejně můžeme i my, po našem selhání, udělat spoustu dobrého.

Úkol pro velké: Obrázek znázorňuje slavné dílo od Leonarda da Vinciho s názvem Poslední večeře. Poslední dny Ježíšova života na Zemi jsou motivem mnoha uměleckých děl. Na tomto obraze Ježíš oznamuje učedníkům, že Ho jeden z nich zradí. Troufneš si přiřadit jména učedníků k postavám na obrázku nebo je aspoň všechny vyjmenovat?
„Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží“ (1. list Petřův 5, 7).

Úkol pro malé děti: Vybarvi obrázek a zakroužkuj, která postava je podle tebe Ježíš.

(Pořadí na obraze směrem zleva doprava: Bartoloměj, Jakub (syn Alfeův), Ondřej, Jidáš, Petr, Jan, Ježíš, Tomáš, Jakub, Filip, Matouš, Juda, Šimon).

BAPTISTÉ NA PODKARPATSKÉ RUSI

ČÁST 1

V Evropě končí první světová válka a konec Rakousko-Uherska se nezadržitelně blíží. Již 8. ledna 1918 vydává prezident Wilson, inspirovaný Masarykem, čtrnácti bodové prohlášení, tedy zásady, podle kterých by se měl vybudovat v Evropě nový světový pořádek. Podle něho měly národy Rakousko-uherské monarchie dostat příležitost k autonomnímu rozvoji. Za konec války se pokládá 11. listopad 1918, kdy od 11 hodin zavládo na všech frontách příměří, podepsané téhož dne ráno německou generalitou ve štábním vagónu maršála Ferdinanda Focha. Dne 14. listopadu byla svržena habsburská dynastie. (Ovšem už před tím, 28. října 1918, byl vyhlášen vznik samostatného československého státu.) 26. října t. r. uzavřeli představitelé rusínské emigrace tzv. Filadelfskou dohodu s Masarykem, na jejímž základě měla být tato část dosavadních Uher začleněna do budoucího Československa jako jeho autonomní část.

19. listopadu 1918 se sešla Americká národní rada uherských Rusínů ve Scrantonu, kde Filadelfskou smlouvu odsouhlasila. V listopadu a prosinci téhož roku uspořádali američtí Rusíni plebiscit o připojení k Československu. 67 % se vyslovilo pro připojení k Československu. Jen 28 % bylo pro připojení k Ukrajině, 2 % pro samostatný stát a 1 % pro připojení k Rusku, Maďarsku nebo k Haliči. Ústava Československa ze dne 29. února 1920 stanovila, že tato oblast bude považována za nedílnou součást Československa.

Než budeme pokračovat, bude jistě dobré připomenout správné pojmenování tohoto území: Podkarpatská Rus (rusínsky a ukrajinsky Підкарпатська Русь – *Podkarpats'ka Rus'* nebo Закарпаття – *Zakarpattja*, maďarsky *Kárpátalja*). Tento termín označuje historické území, které se rozkládalo na místě dnešní ukrajinské Zakarpatské oblasti. Jejím hlavním městem bylo v období, kdy patřila k Československu, město Užhorod.

„Podkarpatská Rus je krajem širokých prostorů, rozkošných polonin, temných lesů, modrých hor. Až donedávna byla krajem téměř neznámým, bezejmenným, neporušeným. Do jejích uzounkých roklin, tajemných lesů, širokých polonin zřídka kdy pohlédl cizí člověk... Není divu, že v tomto odlehlem a neporušeném kraji žil národ až do nedávných dob svým vlastním životem... Podkarpatský Rusín je náchylný k mudrování, filosofování a jsou v něm silně zakořeněny náboženské city.“ Tak popisuje oblast A. Markuš ve Sborníku „Podkarpatská Rus“ z roku 1936.

Náboženský život v tomto kraji byl složitý, tak jako vlastně celé dějiny tohoto území. Nejprve patřilo pod správu Velkomoravské říše, poté pod Kyjevskou Rus. Později se stalo součástí Uherského království – v té době patřilo vlastně na krátkou dobu čtyř let českému králi – a na přelomu 15. a 16. století patřila oblast do personální unie mezi českým a uherským

státem. A – jak již bylo řečeno – po první světové válce byla začleněna do Československa jako jeho autonomní část. A každá změna přinášela určité změny i do života náboženského. Tento článek se nebude zabývat historickým přehledem různých církví (řecko-katolické, římsko-katolické, aj.), zaměřit se na dějiny baptistů.

Ve chvíli připojení k Československu se na tomto území nacházelo několik baptistických sborů, které se staly součástí Bratrské jednoty Chelčického. Proto když byl na konferenci Jednoty konané v roce 1920 pro účely jednání o korporacním právu zjišťován aktuální počet baptistů v tehdejší Československu, bylo konstatováno, že Jednota má 24 řádně organizovaných sborů, 26 vlastních bratrských domů, pravidelně pracuje na 132 místech, má 14 bohoslovecky vzdělaných kazatelů a 11 pomocníků kazatele v Čechách, na Moravě, Slovensku a Podkarpatské Rusi. A zástupci sborů Mukačevo a Velká Dobroň se pravidelně účastnili konferencí Jednoty. Podívejme se podrobněji na historii těchto sborů.

Protože tato práce započala ve městě Mukačevo, nejprve několik slov o tomto místě.

Mukačevo (ukrajinsky Мукачево, maďarsky Munkács, rusínsky Мукачово) je město ležící v údolí řeky Latorica v Zakarpatské oblasti na západě Ukrajiny.

Za začátek misijní služby na Podkarpatské Rusi můžeme považovat rok 1898, kdy Imre Szücs, původně starší sboru v Debrecínu (maďarsky Debrecen), zahájil průkopnickou misijní práci v Mukačevě (a také v Trnovci na Slovensku). Ovšem již dříve kolem roku 1895 působil na Zakarpatí jako první baptistický misionář v této oblasti Antal Brassovány. Byl opravdu povolán pro tuto službu, protože kázal ve čtyřech jazycích – maďarsky, německy, rusky a ukrajinsky. V roce 1900 se do Mukačeva přestěhoval člen baptistického sboru z maďarské Sátoraljaúhely Gusztáv Bretz, mechanik a obchodník německého původu. Ten si v Mukačevě otevřel obchod se šicími stroji. O rok později měl sbor již 11 členů. Pravděpodobně první místní křest se konal 4. srpna 1900, kdy kazatel András Udvarnok z Pécelu (části aglomerace Budapešti) pokřtil šest duší. Členové sboru – tedy správně řečeno stanice sboru v Sátoraljaúhely – se scházeli v pronajatých místnostech. Do shromáždění přicházelo i mnoho lidí z okolí.

K významným misionářům v Mukačevě a vlastně v celém regionu patřil také Jenö Stumpf. Jeho předkové pocházeli z Německa. Patřili ke společenství anabaptistů, kteří se ve druhé polovině 18. století vystěhovali do nábožensky tolerantnější části habsburské říše, do oblasti Tokaj. Když začalo pronásledování anabaptistů i zde, stali se formálně členy římsko-katolické církve. Po vydání Tolerančního patentu císaře Josefa II. se opět přihlásili ke své původní víře. Jenö Stumpf odešel v roce 1897 ve svých devatenácti letech do

Sátoralháújhely a nastoupil do učení u již zmiňovaného Gusztáva Bretze. Zde získal nejen výuční list, ale především se setkal s Ježíšem, byl v červnu 1898 pokřtěn a přijat do baptistického sboru v Sátoralháújhely. Ihned se zapojil do služby ve sboru. S podporou Gusztáva Bretze se stal kolportérem Britské a zahraniční biblické společnosti. Pořídil si koňský povoz s jedním koněm a distribuoval křesťanskou literaturu a Bible v regionu Békés – Csanád. Někdy na přelomu století se přestěhoval do Mukačeva, kde s pomocí kazatele sboru Sátoralháújhely zahájil kazatelskou

činnost. Jeho zázemím v té době byl obchod se šicími potřebami bratra Bretze. Jenö Stumpf si v Mukačevě pronajal dům a jeden jeho pokoj zařídil tak, aby se v něm mohla konat setkávání bratří a sester. Ovšem kvůli odporu nepřátel se musel často stěhovat a pronajímat si nové prostory. Díky neúnavné misijní službě bratra Stumpfa se mukačevský sbor rozrůstal. I když čelil mnohé šikaně ze strany místních obyvatel a pronásledování ze strany policie – např. zabavením Bibli a literatury. I křty se musely konat tajně v noci. Později se situace uklidnila a Jenö Stumpf si získal vážnost a respekt. Nakonec sbor v Mukačevě dosáhl státního uznání jako ostatní církve.

Slavomila Švehlová

POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

Zamyšlení JESTLI MĚ OPRAVDU MILUJEŠ

„Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnoďte se duchovním smýšlením, oblecté nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Proto zanechte lži a mluďte pravdu každý se svým bližním, vždyť jste údy téhož těla“ (Ef 4, 23–25).

„Jestli mne miluješ bezpodmínečně, musíš mě přijímat takového, jaký jsem!“ To je věta, kterou v dnešní společnosti slycháváme často. Odvoláváme se na lásku, která si neklade podmínky na lásku, která nepožaduje po druhém člověku změnu. Často také říkáme, že nás Bůh miluje láskou, která je bezpodmínečná. Logicky tedy předpokládáme, že pokud nás Bůh takto miluje, přijímá nás takové, jací jsme i s našimi chybami.

Byl by ovšem omyl si myslet, že je Bůh **spokojen** s naším současným stavem. Bůh nás miluje tak obrovskou láskou, že obětoval svého jediného Syna, abychom měli věčný život. Také nás miluje příliš na to, aby nás zanechal takové, jací jsme. Boží bezpodmínečná láska má na mysli plán na naši změnu. Tento plán je jasný: **Odložte staré lidství a oblecté nového člověka! Je jasné, že máme opustit starý způsob života.** Máme zanechat lži; přestat krást; opustit zlá slova; špatnost a zloba nám má být vzdálena. Každému věřícímu musí být jasné, že takové chování není hodno člověka, který se nazývá Kristovým jménem. Musíme svléknout staré lidství a zahodit ho co nejdál od sebe.

Tím ale Boží plán nekončí. Bůh nás nechce zanechat nahé. Dává nám nový, čistý a důstojný oděv, **NOVÉHO ČLOVĚKA** stvořeného k Jeho obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Nestačí tedy jen přestat lhát; musíme začít mluvit pravdu. Nestačí jen přestat krást; musíme pracovat a dávat. Nestačí opustit zlá slova; naše mluva má druhé budovat. Nestačí se vzdát špatnosti; musíme být milosrdní a odpouštět druhým. To je plán změny pro ty, které Bůh miluje svou bezpodmínečnou láskou. Starý člověk je nahrazen novým, „nažehleným a voňavým“, který je hoden nazývat se Kristovcem.

A. Boháček

JE MOJE SRDCE NA PRAVÉM MÍSTĚ?

„Když se jeho srdce povýšilo a jeho duch se stal náramně zpupný, byl svržen ze svého královského stolce a jeho sláva mu byla odňata“ (Dan 5, 20).

Když jednoho dne vstupoval jeden z občanů USA do nemocnice, aby podstoupil vyšetření, neměl ani tušení, jaký bude nálezkem lékařů. Rentgenový snímek hrudníku odhalil, že jeho srdce se nenachází na levé, ale na pravé straně. Jde o vzácný jev, kdy jeden nebo více orgánů zaujímá stranově převrácenou pozici.

V 5. kapitole knihy Daniel čteme o zcela jiném „srdečním problému“, který je však naopak u lidí velmi běžný. Tento text nám připomíná, že pýcha je duchovní stav, při němž je srdce na **NESPRÁVNÉM** místě. O Nebúkadnesarovi a Belšasarovi, dvou babylonských panovnících, je zde řečeno, že jejich srdce byla pyšná a nabubřelá. Proto je Hospodin oba odsoudil. Nebúkadnesar musel žít ve velkém ponížení, dokud neuznal, že „Bůh nejvyšší má moc nad lidským královstvím (v. 21) a kaldejský král Belšasar byl dokonce zabit (v. 30).

Pojďme se i v tomto týdnu sami sebe ptát: Je naše srdce na **SPRÁVNÉM** místě? Spoléháme každý den na Boha? Uznáváme, že vše, co máme a co jsme, je jen díky Jeho milosrdenství a milosti? Žijeme jako Jeho vděční služebníci, kteří se rádi podvolují jeho vůli? Jedině když pochopíme, jak důležitá je skutečná pokora a závislost na Bohu, budeme mít srdce, které je na **PRAVÉM** místě. A komu je dnes do zpěvu, může si zazpívat tu krásnou píseň: *Stvoř ve mně srdce čisté, Bože. A ducha přímého obnov v nitru mém. Dej, ať se navrátí radost ze spásy méj. A ducha přímého obnov v nitru mém!*

Alois Boháček

HLEDÁNÍ ODPOVĚDI V BÉT-ELU

Jákob se dostal do těžké situace a nevěděl, co dělat. Bůh řekl Jákobovi: „Vstaň a vystup do Bét-elu, usaď se tam a udělej tam oltář Bohu.“ Jákob tedy řekl své rodině a všem, kdo byli s ním: „Zbavte se cizích bohů ... budeme putovat do Bét-elu. Tam postavím oltář Bohu, který mi odpověděl v den mého soužení a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel“ (Gn 35, 1–3).

Bét-el je místo, kam v době nouze můžeme přijít. Poučení pro Izrael i pro nás dnes zní takto: Kdykoli měl Jákob problémy, věděl, kam má jít a co má dělat.

Bůh v podstatě říkal Jákobovi: „Víš, kde k tobě budu mluvit, kde uslyšíš můj hlas. Vrať se do Bét-elu, k oltáři, kde jsem tě potkal. Padni přede mnou na tvář a očisti svůj dům od model.“

Jákob zavolał své syny a řekl jim, aby vyhodili všechny své modly a zakopali je pod dubem. Potom zavedl svou rodinu do Bét-elu, kde postavil oltář. Bůh ho znovu ujistil: „**Já jsem s tebou...**“ (viz Gn 35, 9–13).

Písmo říká: „Na okolní města padl děs Boží; proto Jákobovy syny nepro následovali“ (Gn 35, 5).

Okolní města se Jáкова a jeho malého izraelského klanu bála, protože na ně Bůh položil děs.

Bůh je stále Bohem Bét-elu. Prosí nás: „Jděte do Bét-elu, setkáme se tam. Pokaždé, když se dostanete do nesnázi nebo nouze, utíkejte k oltáři Boží milosti. Volejte ke mně a zůstaňte se mnou o samotě.“ Bůh čeká, až se s ním setkáme v skryté modlitební komůrce. Jákob věděl, kam jít, aby dostal od Pána jasné slovo. Uzavřel se s Bohem na tajném místě. Věřím, že i k nám Bůh mluví, ale děje se to ve chvíli, kdy jsme s Ním sami na modlitbách. Bůh nás dnes volá, abychom odtrhli oči od svých věcí. Nesudte nic podle současného stavu. Nesnažte se sami najít řešení a nenechte se zavalit strachem. Bůh se s vámi setká na modlitbách!

David Wilkerson

VĎAČNÝ ZA SVOJ ZBOR

„Preto i ja, keď som počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske ku všetkým svätým, neprestávam ďakovať za vás a rozpomínať sa na vás v modlitbách“ (Ef 1, 15 –16).

Zbor v Efeze určite nebol dokonalým spoločenstvom. Musel byť napomenutý kvôli hnevu, krádeži, špinavým rečiam, kvôli proštitúcii, nečistote a žiadostivosti. Napriek tomu tento zbor naplnil Pavla radosťou.

Je veľa ľudí, ktorí zabúdajú ďakovať za svoj zbor. Myslia len na to, že je v ňom mnoho vecí, ktoré nie sú také, aké by mali byť.

Preto sa vo svojich príhovoroch a rozhovoroch zameriavajú v prvom rade na tieto veci. Niektorí z nich po čase prichádzajú na stretnutia a slúžia len zriedka, až nakoniec ich miesto zostane prázdne.

Nemali by sme byť slepí voči zlyhaniu a slabostiam Božích detí. Na druhej strane nesmieme prehliadať ani ich vieru v Pána Ježiša a lásku, ktorú napriek všetkému medzi nimi nájdeme.

Existuje mnoho detí, ktorých rodičia odradili od účasti na zhromaždeniach tým, že negatívne hovorili o iných. Naše slová o iných môžu mať dlhodobé následky. Pavol napomína svojich priateľov, aby sa vyrovnali so svojim hriechom a žili svätý život. Zároveň im však hovorí, že neprestane za nich ďakovať. Podľa neho je cirkev Božím dielom. Aj ten najslabší kresťan je novým stvorením v Kristovi. Napriek tomu, že zo svojich vzájomných vzťahov ešte neodstránili hriech, stále sa milujú, pretože ich spája Kristova láska.

Necítiš niekedy prúd láskavosti, ktorý prechádza твоjím srdcom, keď si v spoločenstve Božieho ľudu? Nie je to ako vnútorný hlas, ktorý ti vraví, že patíš k hriešnikom, ktorí sú zachránení milosťou? Nemáš vzdávať vďaka Bohu za všetky Jeho deti, ako to robil Pavol?

Príspevok z EVS

ŽIVOT JE VEČNÝ

„... v nádeji na večný život, ktorý prisľúbil pravdivý Boh pred večnými vekmi“ (Tit 1, 2).

Život nám poskytuje úžasnú príležitosť, aby sme sa pripravili na večnosť. Ak v tomto zlyháme, bude náš život prehrou, aj keby sme uspeli vo všetkom ostatnom. Niet záchrany pre človeka, ktorý premárni príležitosť pripraviť sa na stretnutie s Bohom. Náš život je nesmrteľný. Boh stvoril človeka inak ako všetko ostatné stvorenie. Stvoril ho na svoj vlastný obraz, so živou dušou. Keď telo umrie a pozemská existencia skončí, naše duše budú ďalej večne žiť. O tisíc rokov budeme viac živi, ako sme dnes, v tejto chvíli. Biblia učí, že život sa nekončí na cintoríne. Pre tých, ktorí uverili v Jeho Syna Ježiša Krista, je tu budúci život s Bohom.

Vďaka Ti za večný život v Kristovi a za pokoj, ktorý mi tento úžasný prisľub prináša! Pomôž mi odovzdávať ľuďom okolo mňa túto radostnú zvesť.

Billy Graham

ZÁBLESK

Spomienka na prvú lásku nás vždy pohne. Podobné to bolo aj vtedy, keď som prežil odpustenie hriechov. Doposiaľ si na tú chvíľu rád spomínam. V živote sa však stáva, že tá prvá láska sa časom postupne začne vytrácať, až zovšednie. Aby sa tak nestalo, je potrebné ju neustále chrániť, obnovovať a rozvíjať. A k tomu slúžia aj takéto príležitosti, keď spoločne čerpáme z Božích zdrojov. Môže sa to diať rôznymi spôsobmi: či už na biblických a modlitebných zhromaždeniach, alebo aj na menších stretnutiach, cez nedelňé bohoslužby alebo aj objavovaním toho, čo Svätý Duch vložil prostredníctvom rôznych pisateľov na stránky časopisu Rozsieváč či ďalšej dobrej duchovnej literatúry. Ak stíšení s modlitbami očakávame, počúvame, hľadáme, vtedy priam aj v duchovnej púšti sa môže zrazu v žiare slnka zablesknúť pramienok obcerstvujúcej vody a stať sa pre nás osviežením, potešením a zdrojom nových síl. Veď Pán Ježiš povedal, že „každý, kto prosí, dostane a kto hľadá, nachádza“ (Mt 7, 8).

L. P.

BOŽSKÝ I DAVIDOVSKÝ

Věříme, že Ježíš je člověk i Bůh. Jednou jsem rozjímal nad první kapitolou listu Římanům, kde se o Ježíši ve třetím verši mluví jako o Semeni Davidově a ve čtvrtém jako o Synu Božím. Vnímám jsem, že se mne Duch svatý ptá, co je důležitější. „To, že je Synem Božím,“ odpověděl jsem. Ale Duch svatý řekl: „Ne.“ „Tedy to,“ reagoval jsem s údivem, „že je synem Davidovým?“ Ze strany Ducha svatého jsem však opět vycítil „ne“. Byl jsem zmaten. A v nitru mi zazněl tichý hlas, který byl řešením: „To, že je obojím dohromady.“

Právě to, že Ježíš je Bůh i člověk, se stává zdrojem naší spásy. Je Bůh v podobě člověka i člověk odpovídající obrazu Božímu (**Gn 1, 27**). Je božským soudcem, který trestá naše hříchy, i lidským zástupcem, který je z nás snímá.

Mezi izraelskými mesiánskými vedoucími se o obou těchto stránkách v uplynulých letech hodně diskutovalo. Jedna malá skupinka vedoucích popírala Ježíšovo božství, druhá jeho lidství. Velká většina vedoucích i starších pevně stála za jeho dvojitou přirozeností.

V knihách Nové smlouvy se pojetí Ježíšovy identity jistým způsobem vyvíjí – od davidovského v Matoušově evangeliu směrem k božskému v knize Zjevení. Vidím tři stadia:

1. Ježíš jako král Izraele – synoptická evangelia a Skutky
2. Ježíš jako hlava církve – Pavlovy epístoly
3. Ježíš jako Hospodinův posel – Janovy texty

Nová smlouva začíná u Matouše Ježíšovým rodokmenem. Tato kapitola je mostem, který spojuje evangelijní události s biblickými dějinami izraelského království. Důraz je kladen na Ježíšovo synovství z Davida. (Pozor: z tohoto důvodu je rodokmen rozdělen na období po čtrnácti (verš 17). Hebrejščina nemá samohlásky, proto se ekvivalent slova David hláskuje DVD. Každé písmeno má číselnou hodnotu: D je 4; V je 6. Davidovo jméno je rovno 4-6-4, součet 14 zdůrazňuje, že Ježíš je Davidův syn.)

Bůh dal Davidovi vládu nad planetou zemí (**2 S 7, 14–16, Ž 89, 29–30, Ž 122, 4–5, 2 Pa 13, 8**). Nechápe-li Ježíšovu davidovskou přirozenost, uniká nám naše nadvláda nad touto planetou, transformace světových říší (**Zj 11, 15**), obnova království pro Izrael (**Sk 1, 6**) i doslovná povaha tisíciletého království. Proto je spojení s Davidem tak důležité.

Ke každému stadiu Ježíšova zjevení patří odpovídající zjevení našeho údělu v něm. Zjevení, že Ježíš je králem Izraele, bylo dáno Šimonovi (Petrovi) u Matouše 16. Ježíš Šimonovi říká, že jeho zjevení nebylo lidské ani přirozené, nýbrž nebeské a nadpřirozené (verš 17). A současně Petr obdrží autoritu, že cokoli sváže nebo rozváže na zemi, stane se právě tak v nebi (verše 18–19). Totéž dnes platí o každém, kdo uvěří v totéž zjevení jako Šimon Petr.

Zjevení Ježíše jakožto hlavy církve se dostalo Saulovi (Pavlovi) v listě Efezským 1. Ježíš vystoupil na nebesa vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva (verše 20–21). Saul říká, že se mu tohoto porozumění dostalo cestou zjevení, a modlí se za totéž osvětlení pro nás (verše 17–18). Toto osvětlení nás obdaří stejnou mocí a autoritou, jako má Ježíš, a to ve světě tomto i budoucím. Duchovně jsme s ním posazeni v nebi (**Ef 2, 6–7**).

Zjevení Ježíše jakožto krále Izraele se dostalo Šimonovi (Petrovi) a jakožto hlavy církve Saulovi (Pavlovi). Plného zjevení Ježíše jakožto anděla Hospodinova a jeho projevu jako Boha v lidské podobě se však dostalo Janovi (Jochananovi). Zjevení, které obdržel Jan, také spojuje Ježíše s Mojžíšovým zákonem a hebrejskými proroky.

1. Je světlo a slovo stvoření, J 1 a Gn 1
2. Je posel Hospodinův, jehož prst napsal Desatero přikázání: J 8, 6 a Ex 31, 18
3. Je bohočlověk, který se zjevil Abrahamovi: J 8, 56 a Gn 18
4. Je oslavený Král na trůnu, který se zjevil Izajášovi: J 12, 41 a Iz 6
5. Je ohnivý muž, který se zjevil Danielovi: Zj 1, 13–15 a Da 10, 5–6
6. Je muž na trůnu nad cherubíny, který se zjevil Ezechielovi: Zj 3, 21; 4, 2–7; 5, 6–8 a Ez 1, 4–12, 26
7. Je velitel Hospodinových vojáků, který se zjevil Jozuovi: Zj 19, 11–14 a Joz 5, 13–15.

Zjevení prvního stadia našeho údělu se nám dostalo skrze Petra v evangeliích; zjevení druhého stadia skrze Pavla v epistolách, konečného stadia skrze Jana. Kniha Zjevení je zjevením konečným (**Zj 1, 1**).

Při rozjímaní o vidění v knize Zjevení v nás probíhá změna. Když pevně uchopíme to, kým On je doopravdy, pevně uchopíme také to, kým jsme my v Něm. Jeho oči jsou plamen ohně. Na hlavě má mnoho korun. Je oděn v bílém, se zlatým pásem na hrudi, a z jeho úst vychází dvojsečný meč.

Vstoupí-li tento obraz do vašeho NITRA, promění vás. Přichází nová moc, zanicení a ryzost. Svatost vypálí tělesnost i světskost. Vidíme nebeskou perspektivu království. Jsme připraveni na Jeho příchod. Máme novou schopnost soudit, vládnout i vést válku. Bůh nám udělil vládu a autoritu.

Kéž vidíme jak davidovské, tak i božské stránky Ježíše! Kéž nám Bůh dá porozumět, kým je Ježíš, stejně jako to dal ve svém zjevení Petrovi, Pavlovi i Janovi! At' jsme proměněni do Jeho podoby!

Ašer Intrater

UŽ SPIEVA PRED BOŽÍM TRÓNOM

Svoj hlas už pripojil k mohutnému hlasu veľkého zástupu v nebi a spolu s ním volá: Haleluja! Áno, Pán života a smrti si povolal k sebe brata Daniela Valentu, člena známej hudobnej skupiny Matuzalem a člena zboru BJB Bratislava Palisády. Pán Ježíš ukončil pozemskú púť milého brata vo veku 77 rokov dňa 27. 11. 2023 v skorých ranných hodinách po mesiacoch bolesti a telesného utrpenia. Pozval ho tam, kde už niet slz, trápenia ani bolesti. Svoju lásku a vernosť k Pánovi vyspieval brat Daniel v mnohých piesňach nielen na Slovensku, ale aj v Čechách, vo Vojvodine a za oceánom. Vďaka tomu, že Matuzalemcami vydali niekoľko hudobných nosičov, jeho hlas sa bude ešte dlho niesť éterom. Pohľad na bratov život a službu uverejníme v ďalšom čísle Rozsievачa.

Smútiacej rodine vyslovujeme úprimnú sústrasť a všetkým zarmúteným nádej na radostné stretnutie u Pána.

Redakčná rada

SPOLEČNÝ JAZYK

Jsem vděčný za ruskojazyčné baptistické sbory v naší zemi, za jejich svědectví a službu. V neděli 12. 11. 2023 jsem sloužil ve sboru v Kladně a v Praze 5 Vinný kmen (byla tam slavnost křtu). Setkal jsem se s lidmi z Ukrajiny, Ruska, Moldavska i Česka. Máme společný jazyk = Kristovu lásku agapé.

Předseda BJB ČR Pavel Coufal

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

Jak plyne čas, tak si uvědomuji, jak se mění můj postoj k vaření a nové chvílky strávené v kuchyni. Zvláště, když za mnou přijde někdo z rodiny a zvědavě se ptá: „Co bude dnes k obědu?“ Nebo si něco konkrétně přeje uvařit, tak z toho mám radost. Jestliže toužíme být v Boží blízkosti, je vše snadnější. Jednou jsem nahlas přemýšlela, co budu vařit, a tak se k mému uvažování přidal syn a říká mi: „Mami udělej ty buchty s rýží!“ Chvilku mi trvalo, co tím myslí, ale hned jsem si vzpomněla, už dávno jsem je nedělala. Je to takové malinko zvláštní jídlo, ale moc dobré, určitě recept vyzkoušejte.

Tento recept jsem se naučila od manželky našeho kazatele. Pozvala nás na oběd a my jsme byli překvapeni, co to budeme mít, nikdy jsem nic podobného nejedla. Také jsem obdivovala její odvahu, protože nás v té době bylo doma deset. V té době měla dvě maličké děti a stejně vše obdivuhodně zvládla. Je krásné se vzájemně zvát na návštěvu a tak se poznávat. Tak vás chci vybidnout k tomu, někomu posloužit i touto službou.

Potřebujete podle množství jedlíků: 1 nebo 2 rozválená listová těsta, 1 cibuli, kuřecí prsa, pomazánkové máslo, rýži, zakysanou smetanu, červenou a žlutou čerstvou papriku, grilovací koření na kuře a trochu soli.

Na pánev si připravíme trochu oleje a na kostičky nakrájenou cibuli. Pěkně ji osmažíme a přidáme nakrájené kuřecí prsí maso na kostičky asi tak 1cm velké. Vše mícháme, posypeme grilovacím kořením a osolíme. Můžeme malinko podlít vodou, aby se nám maso nepřichytávalo. Dusíme do měkka a hotové necháme prochladnout.

Z jednoho listového těsta uděláme rádýlkem nebo nožem 8 čtverečků. To znamená 8 porcí, kdybychom potřebovali více, tak musíme ještě přidat z druhého těsta.

Každou těstovou kostičku naplníme vychladlým masem a na vrch dáme 1 lžičku pomazánkového másla. Poté rohy těsta slepíme k sobě a i ostatní mezery hezky poslepujeme, tak jak jsme zvyklé i u buchet. Naše buchty si slepovanou stranou nahoru klademe na plech vyložený pečícím papírem. Všechny hezky pomazeme rozkvedlaným vajíčkem a dáme do trouby péct asi na 170°C. Mezitím si uvaříme rýži a přidáme do ní nakrájenou papriku na malinké kostičky. Potom je krásně barevná a na pohled hezky vypadá. Také ji malinko omastíme olejem nebo máslem, aby nebyla suchá. Když máme buchty upečené do růžova, tak si nachystáme talíře a na každý dáme jednu buchtu a hromádku rýže, kterou ozdobíme kopečkem zakysané smetany. Možná to vypadá trošku zvláštně, ale vyzkoušejte to, chutná vše moc dobře. Chutě se propojí a v každé buchtě je trochu dobré šťávy z masa a rozpuštěného pomazánkového másla. Můžete ještě přidat zeleninu, kterou máte rádi, třeba nakrájená rajčata, kolečka okurky a podobně.

Vzpomínám si, že bylo moc krásné se v takovém počtu před jídlem společně modlit.

Dana Jersáková

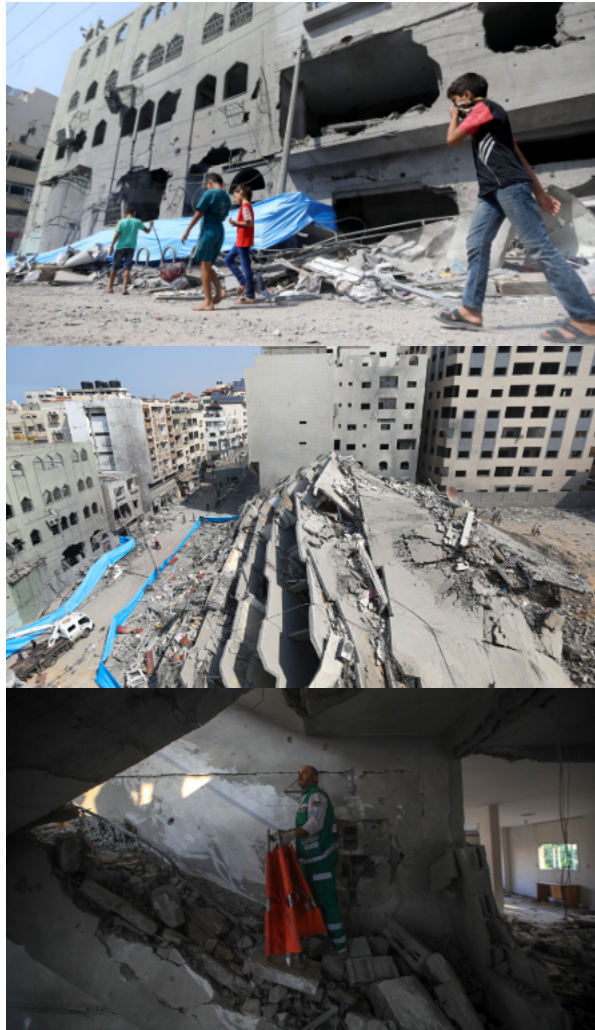
IZRAELSKO – PALESTÍNSKA KRÍZA

Tisícky mŕtvych, zranených a vyše milióna ľudí bez domova. Izraelisko – palestínsky konflikt zanecháva po sebe desivú bilanciu.

Smutné čísla utrpenia v Izraeli a Gaze, ktoré sa začalo po násilnom koordinovanom útoku na Izrael sa zvyšujú. Prognózy OSN v súvislosti s touto humanitárnou tragédiou sú hrozné.

„Informácie ktoré prichádzajú od našich partnerov z Izraela a Gazy nás desia. Sme združení z príbehov násilia a utrpenia, o ktorých denne počúvame. Nemôžeme túto situáciu ignorovať, práve naopak. Musíme stáť pri ľuďoch, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach. Takmer všetky nemocnice sú zatvorené, mnoho pacientov, vrátane predčasne narodených detí zomrelo v dôsledku výpadkov elektriny a chýbajúceho zdravotníckeho materiálu” - hovorí Ivana Čorbová, koordinátorka humanitárnej pomoci Nadácie Integra.

Konflikt si už vyžiadal na oboch stranách tisíce mŕtvych a zranených. Odhaduje sa, že domov opustilo viac ako 1,4 milióna ľudí. Civilisti v oblasti trpia nedostatkom jedla, pitnej vody, liekov a zdravotníckeho materiálu, šíria sa choroby dýchacích ciest ako aj infekčných ochorení, najmä hnačky, keďže jednu toaletu zdieľa aj 600 ľudí. Ukrytí sú preplnené. Na uliciach sa hromadí odpad, ktorý pre

chýbajúce palivo nie je možné odvážať na skládky. Pre akútny nedostatok liekov sa musia zdravotné zákroky, medzi nimi aj amputácie, vykonávať bez anestézie.

„Situáciu v regióne Blízkeho východu monitorujeme prostredníctvom medzinárodnej Aliancie Integral, ktorej je Nadácia Integra súčasťou, a snažíme sa poskytnúť humanitárnu pomoc tam, kde je to možné.” – dodáva Čorbová.

Ako Nadácia Integra pomáha

Naša pomoc je možná vďaka nášmu lokálnemu partnerovi, ktorý pôsobí v postihnutých oblastiach už od roku 2014.

V našej humanitárnej pomoci sa riadime štandardmi humanitárnej pomoci ako Sphere, či CHS (Core Humanitarian Standards).

Riadime sa tiež týmito zásadami:

- Zásada LUDSKOSTI – zmiernujeme utrpenie, kdekoľvek sa objaví. Chránime život a zdravie s rešpektom a úctou voči človeku.
- Zásada NESTRANNOSTI – humanitárna činnosť vychádza výlučne z potrieb ľudí bez ohľadu na rasu, národnosť, pohlavie, náboženstvo, politickú príslušnosť alebo spoločenské postavenie, pričom uprednostňujeme najakútnejšie prípady.
- Zásada NEZÁVISLOSTI – nepodriaďujeme sa politickým, hospodárskym, vojenským a iným nehumanitárnym cieľom.
- Zásada NEUTRALITY – neuprednostňujeme v konflikte žiadnu stranu a nezapájame sa do politických, náboženských, rasových alebo ideologických diskusií a sporov.

Ľudia postihnutí konfliktom potrebujú našu podporu

Pomôžte spolu s Nadáciou Integra tým najzraniteľnejším – civilistom, najmä ženám a deťom, ktorí to najviac potrebujú.

MODLITBA ZA GAZU

Bože a Pane náš, vieme, že si tu teraz, bol si tu aj včera, budeš tu zajtra i navždy. Tvoja prítomnosť je našou bezpečnosťou a naším pokojom. Naša dôvera v Teba je bezhraničná. Ty si Pánom každého utláčaného a núdzneho človeka.

Pane, naplň svojím milosrdenstvom každé dieťa, ktoré prišlo o ruku alebo nohu. Ku všetkým malým deťom v Gaze, ktoré prišli o rodičov, pošli svojich anjelov, aby sa o ne postarali.

Modlíme sa za palestínske matky a otcov v Gaze, ktorí uprostred chaosu a pocitu bezmocnosti hľadajú bezpečné útočisko pre svoje deti.

Nech je Tvoja láska majákom nádeje, útočiskom pre ich unavené duše. Daj im silu a odolnosť, ó, Pane. Priviň si ich do svojej ochrannej náručie. Veď ich na miesto pokoja, kde ich bosé nohy nájdu odpočinok a teplo.

Pozri očami svojej božskej prozreteľnosti na svoj ľud v Gaze a Palestíne a na všetkých, ktorí v týchto ťažkých časoch vzývajú Tvoje meno. Pošli svojich anjelov, aby chránili Tvoj ľud pred akýmkoľvek zlými útokmi. Zasievaj medzi nami svoj pokoj, ktorý prevyšuje každé chápanie.

Milostivý Bože, modlíme sa za všetkých, ktorí dnes v Gaze trpia, uzdrav ich srdcia a pretvor ich myseľ. Dovoľ im zakúsiť Tvoju prítomnosť v ich životoch. Daj im nájsť v ich utrpení múdrosť.

Drahý Pane, chýbajú nám slová. Naše srdcia sú zlomené, ale dôverujeme Ti, Ty si Pán lásky a spravodlivosti. Prosíme, buď s nami a daj nám skutočný pokoj.

Vlož do našich srdiec lásku, aby mohol zavládnuť pokoj.

Amen.

(Napísali študenti a učitelia Betlehemskej biblickej školy - november 2023)

NA JEDNÉ LODI

O přátelství a vztazích toho v Bibli čteme opravdu hodně. Ježíš Kristus nazval své učedníky a následovníky přáteli. Jak funguje přátelství v současné církvi? A jak je to s učednictvím? Svět se rychle mění a v církvi se setkávají různé generace. Každá má svoje zkušenosti, názory, slabé a silné stránky. Můžeme vůbec najít společnou řeč? Můžeme se něčím vzájemně obohatit? Tuto knihu napsali na základě vlastní životní zkušenosti dva přátelé. Jakub Limr a Vojtěch Urban jsou oba pastoři církve Křesťanské společenství. Jakub je starší a Vojta o pár let mladší. Jejich přátelství a vztah učedníka a učitele se staly pro oba dva zdrojem požehnání a inspirace.

Úryvek z úvodu knihy

Je to podivuhodný obraz. Uprostřed rozbouřeného a běsnícího oceánu se pohybuje loď hnaná větrem a silou všech těch vln. Je krásná, i když časem trochu pomlácená. Už jen ji zpozorovat přes přivaly deště a nepřízeň počasí je úkol, na který každý nestačí. Občas se propadne kamsi mezi ty obrovské vlny, které ji obklopují, a po chvíli se znovu objeví na jejich vrcholu. Je vidět, že se přes samotnou palubu lodi nejednou převalí stovky litrů ledové tmavé vody. Vítr tak děsivě často a rychle mění směr, že jen díky dobrému staviteli je loď i přes nepřízeň počasí stále schopná plavby. Neznalec by se mohl bát, že loď nemůže v tomto nečase vydržet, ale zkušený námořník vědí, že je doslova nepotopitelná. Pluje po oceánu už celá staletí a kromě nepřízně počasí čelila během své existence i množství útoků ze strany válečných fregat a nesčetněkrát i vzpouře v řadách vlastní posádky. Ti, kdo tuhle loď znají, vědí, že má za sebou slavná i temná období. Byly doby, kdy kralovala celému širému oceánu a vypínala se nade vším ostatním. Někteří znalci by mohli podotknout, že i v těch slavných dobách bylo několik temnějších momentů. Ano, je pravda, že několikrát se posádka nechala svést vidinou moci či bohatství. Byly okamžiky, kdy pozapomněla na svou misi a udělala z vlastní lodi pirátskou bárku, jež drancovala okolí. Historici si vzpomenou, že byly i doby, kdy se loď kamsi propadla. Jakoby zmizela a zůstala v paměti jen díky legendám a příběhům, které si vyprávěli námořníci v přístavech. Ano, její historie je vskutku bohatá, ale přes všechno zlé i dobré tu stále je. Čelí všem novým výzvám i starým soudům, které se mnohdy ani netýkají její současné podoby. Tato loď nese na zádi nádherné, zlatem lemované jméno: Církev.

Jakub Limr a Vojtěch Urban

NABÍDKA UBYTOVÁNÍ

v rodinném domě, pro 6 – 8 osob.
Ubytování je v obci **Vikýřovice** na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou
Možno přijet i přímým vlakem Brno - Šumperk.
Jsme v podhůří Jeseníků - tudíž blízko do hor (lyže v zimě, cyklo a pěší turistika v létě).
Parkování možné na pozemku.
Více informací na tel. č.:

+420608451995

e-mail:

vera.jersakova@centrum.cz

Téma ročníku 2024: Portrét křesťana

**Témata příštích vydání
Rozsévače/Rozsieváča**

2/24 – Blahoslavení chudobní v duchu
Uzávěrka do 10. 12. 2023

3/24 – Blahoslavení plačící (žalostiaci)
Uzávěrka do 10. 1. 2024

4/24 – Blahoslavení tichí, krotkí
Uzávěrka do 10. 2. 2023

CENA ROZSÉVAČE NA ROK 2024

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2, 40 €/kus).
Účet v SR: IBAN SK3509000000000011489120,
do poznámky napísať meno odberateľa. Var.
symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota
baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava,
e-mail: rozsievac@baptist.sk

**ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59, 10 Kč/
kus).**

Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú.
63112309/0800,
do poznámky prosím napište adresu sboru
a jméno osoby, která objednávku zasílá. Variabilní
symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, Výkonný
výbor v ČR, Vinohradská 68, 130 00 Praha 3, e-
mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

**Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia:
Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné
24,-€.**

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo
účtu: IBAN SK3509000000000011489120,
SWIFT: GIBASKBX

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa
banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava,
Slovenská republika.

NOEMI

zoznamka pre kresťanov

1700 prihlásených kresťanov (35%
zo Slovenska, 65% z Česka), ktorí
hľadajú svojho životného
partnera.

www.noemka.com

info@noemka.com

Tel./SMS: +420 777222877

**DOVOLENKA NA
LIPTOVE NÍZKE TATRY,**

4 – 6 osôb, 5 minút od Lipt. Mikuláša

chata-efatha.business.site

spefatha@gmail.com,

00421949121390

BEZHRANIČNÁ DÔVERA

Otče,
celý sa Ti odovzdávam.
Urob zo mňa
to, čo Ty chceš!
Na všetko som pripravený,
všetko prijímam –
ak sa tak vo mne naplní Tvoja vôľa.
Čokoľvek zo mňa urobíš –
už teraz Ti za to ďakujem.
Odovzdávam sa ti v nekonečnej dôvere,
pretože Ťa milujem
a pretože Ty si môj Otec.
Nič viac si nežiadam...

BTM